๏ คูจัก ข้ามเหล่าไม้เมื่อสู่ เมืองบน ก่อนแล้ว
คาวไกลแสนชั่วผอม ผายกว้าง
ขุนพดพ้อมหานพาย อ้ายคว่าง
จักจากม้างเมื่อฟ้า ดั่งสู ฯ

๏ ต่าง ๆ เนื้อเอื้อยมุ่ง อามกาน หยู่เยอ
ระบุคิ่งงามแข่งเขียน ขาวแจ้ง
ขุนเขียผู้คนหาน อ้ายผ่อง
ฮองต่างแล้งฮามหน้า ส่วนกะสัน ฯ

๏ กาก่องก้านแกมกิ่ง บัวทอง พี่เอย
ทุกวันคูไค่หุม เห็นหน้า
แองคอนพ้อมฮองขา เพิ่งเกื้อน
ผิว่า เมื่อฮอดค้ำเมืองฟ้า ไป่ลืม ฯ

๏ ค้ายเพื่อนพ้องพ้อมหมู่ สาวสนม
ออระทิ้มเหมื่อยหมอกนาย นงช้อน
เทื่อนี้ มาสมแล้วจักมาย เมื่อก่อน
ฮักฮื่บฮ้อนโฉมแล้ว เล่าดา ฯ

๏ ฮ่อน ๆ ฮ้อนฮมโฮก โสโก
ยินคาเคืองคั่งแค คาร้อง
เมื่อเยอ ดาโรเจ้าควางกาง ด้านมาด
จักจากน้องเมื่อหน้า ดั่งสี่ ฯ

๏ พ้อมพาดเมี้ยนเมื่อสู่ ควางบน
คูก็ มีคำอันอ่าวเถิง แถมฮ้อน
สาลอเจ้าทั้งหลาย ตาเลิก
ขอนโฮกไว้วางน้อง หยู่พอย แดนา ฯ

๏ ฟ้าเบิกเจ้าส้างชั้ง ก็อทอง
ทั้งดมออนอ่อนเมือ เมื่องพ้อม
หย่าได้ ลืมคองเว้นวางหลัง ปะไป่
หมอมหม่อหม้อมฮมฮ้อน เฮ่งเคือง ฯ

๏ เทื่อนี้ บาบได้ค้อนเคาะทิ้บ เหงบุญ
เมื่อเมืองบนหย่าลืม คูร้อย
เมื่อนั้น ดมออนเจ้าขุนแถน ม้าบึก
ปุนแผ่ก้อยแถลงค้าน คอบสาว ฯ

๏ ถ้าว่า ไผหลีกก้อยสัจจะจาก วาจา
เวรทำสะหาวหล่าสูน เสี่ยม้าง
นอนในพื้นส้าลินรุ์ แสนค่ำ
เปนแม่ฮ้างเถิงเถ้า ท่านหยัน ว่าเนอ ฯ

๏ เฮาจัก ค้านฮ่ำไว้ให้ถี่ แถมวอน
เปนคองอันจื่อจิ่ง จำหมั้น
ออระซอนพ้อมสาวสี่ ค้านคอบ
คูก็ คึดรู้รั้นฮมฮ้อน หยู่กะสั้น ฯ

๏ เคียดที่ เขาขอบรั้นเปนเรือน ขนงทวาร
ทุกวันสาวไค่หุม เห็นหน้า
ดังว่า มาวางไว้การเสีย ให้ห่าง ดั่นนี้
ขอแก่ เทวราชเจ้าจอมฟ้า อี่คู แค่เนอ ฯ

๏ เทื่อนี้ ตกหว่างฮ้างฮางฮูม โทเร
คันว่า วางคูเสียหย่าเหงา ขินเต้า
แหนงว่า เอโกเมี้ยนมรนา เนี่ยระนาด
ผู้ที่เหง้าแถนฟ้า ค่อยเมื่อ ก่อนเด้น ฯ

๏ หย่าได้ ลืมทาสข้อยฝูงหม่อน ทาสี แต่เนอ
ถ้าหาก เหลือกองคิดรู้วัน แวนหม้อม
แต่นั้น ภูมิเจ้าสวนตาน แล้วเลิก
ปะดับหมู่ช้างงาค้อม เคืองคำ ฯ

๏ ค้านเบิกร้อแรสั่ง ชาวนาง
ถ่าถ่ามือถูบทวง ไทมฮ้อง
เราก็ วางคิงถ้มเลียนกอง ให้หอด
พระพี่น้องลาพ้อม พ่ำเมือ ฯ

๏ เราก็ คึดจอดเจ้าด้านกาบ คำหวา
เฮือง ๆ สูรย์ส่องดอย ดูแจ้ง
เทื่อนี้ มาฮามฮ้างโดยตาย ดูเบ้า
ก็เพื่อ ภูวะนาถท้าวเนาแล้ง ต่างสถาน ฯ

๏ ตะข่วงกว้างแปนเบ้า หลายหลื้ม
โสมคาน เมือเมืองบนจากคู ฝูงข้อย
ออระทึมพ้ำบดบน ถมด่วง
มื่อนั้น เจ้าคิ่วส้อยแถนพ้ำ เลิกมวน ฯ

๏ ซวาด ๆ ช้างย้องย่าง แกมดวา
ชาวบนกวนสั่งสาว เสี่ยงฮ้อง
เทพวาฮ้อนฮมกะหาย หิวสวาด
เจ้าจากน้องอวนน้อง จากเฮียม ฯ

๏ คึดฮ่อเจ้าจงจอด คำเสนห์
เมือง ๆ พายบนเราด่วงเมือ เมืองพ้ำ
ลิวลิวข้ามคูหา หลายหลั่น
ม้วมืดพ้ำเขียวสิ้ว ซ่อเหลือง ฯ

๏ ถักกั้นไม้ซ้องซ่อ เขียวนิล พุ้นเยอ
กายที่ นาเนืองเถิงท่าเพียง เมือหน้า
เมื่อนั้น ภูมินท์เจ้าเจืองดุน ด้านมาด
คึดพี่ผู้นงหน้า หมื่นกะสัน ฯ

๏ รือจัก นิราสฮ้างฮามฮูบ เฮียงตน ได้เด
ถ่าถ่าผันดูบนาง นงหน้า
บาไทท้าวทงกะสัน คึดคั่ง
หน้าต่อหน้าสงวนชู้ ช่างชม ฯ

๏ ยั่ง ๆ น้ำย้อยเนต นองไหล
ยินอาฮมคั่งปาน เปนบ้า
ดูดั่ง ฮามเฮียมแก้วกูไกล กินโสก เวรนี้
พระพี่ คึดเพื่อหน้าคนิงไว้ แว่นทวง แต่เนอ ฯ

๏ เมื่อใด ดุโชคได้โดยดั่ง ปากนา
บุญยวงยสยิ่งทาง ไทอ้าง
เจียมแต่ สองสมสร้อยสารา ไร้สู่
ทุกที่เฮืองนครกว้าง แผ่ผาย ฯ

๏ ยังจัก มีคู่ซ้อนฮมเพื่อน พายกู บ่อเด
เหมือนที่ คำเสนโหแห่งฮา ฮอยถ้า
ระบุเนื้อเร็งโฉม ยินโสก
เจ้ายี่ซ้ำแถมถ้อย กล่าววอน ฯ

๏ ในโลกสั้นทุกท่วย ยิงชาย
เวราจรแจกเจียร จำม้าง
จักหมายหมั้นไมตรี สัจจเที่ยง ได้รือ
มัดแม่งฮ้างฮามหม้าย หยู่กะสัน ฯ

๏ เปนแว่นไว้ค่าเลี้ยง ขนงไจ
มีคองอันจื้อมา จำแจ้ง
แต่นั้น สีได้ง้อมเกียวความ ต้านตอบ
พี่ก็ อดหยู่แล้งลืมเข้า ขาดแลง ฯ

๏ ก็เพื่อ คิดคอบน้องทุกค่ำ ราตี
เปนดั่ง กินยาแสลงปวดหนูม ในเนื้อ
ขอแก่ ภูมีไท้ฮมเพิง คนึงมาก ปางนี้
พระค่อย คูนอ่อนแก้วกูเกื้อ เพื่อนองค์แต่เนอ ฯ

๏ พี่ก็ อดหยู่ถ้าเยือนยาก เททวง
เยียวว่า ขวันเฮียมออนเพื่อปะจง เถิงน้อง
ดวงมะโนห้อยหนอวน อันปะเสีด
ดอนว่า มาหยู่พ้อมเฮียงห้อง ดั่งฝัน ฯ

๏ กำเนิดนี้ฮู้ว่า แวนถนัด
เมื่อนั้น บาไทผันฮ่อเฮียม ซมซ้อน
หยู่เยอ กะสัตรส้อยสีไว แวนยิ่ง กูเอย
น้องจากเจ้าฮมฮ้อน ฮ่ำคนึง พี่ก้อนฯ

๏ เมื่อเยอ พระหลิ่งเนื้อเจ้าพี่ แพงขวัน
ขวันหย่าออนฮอดเฮือน เฮียงห้อง
ไสสันไท้ทงเมือง เท้าฮุ่ง
เทื่อนี้ น้องจากเจ้าทวงฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

๏ จักดุ่งดั้นดั้นดุ่ง เมื่อเมือง ก่อนแล้ว
อาการเปนดั่งเฮา แฮงค้าน
เมือง ๆ เหลื้อมแสงสูรย์ สุริเยส
ง้อมม่วนเจ้าลินล้าน ลวดควอน ฯ

๏ น้องจัก เดนเทสแท้เมือสู่ นาคอง ก่อนแล้ว
เยียวท่อ นานมาขวันอ่อนออน อวนไข้
ระบองเนื้อผันเฮียม แล้วเลิก
รสเนตย้อยยมให้ ทั้งแถว ฯ

๏ ดีแก่ ลมเบิกไม้ส้อยสั้น สารี
แถว ๆ เขาแองคอนสั่งสาว เสียงฮ้อง
ไผหาก ลอนลืมม้างไมตี หลงหล่ำ
ลืมพี่น้องลวงลื้น โลภมี

๏ หล้าง จักเปนเผดฮ้ายแฮมป่ำ หิมะพานพุ้นแล้ว
พันวัสสามาขวบปี ก็ยังหั้น ฯ

๏ แต่นั้น สว่า ๆ ต้านอะเหี่ยปาก หุมหัว
โสสาทานที่เฮา แฮงอ้าง
ทำไดให้เปนมัว ต้อยต่ำ
นอนแนบท้างในหม้อ หมื่นปี ฯ

๏ เมื่อนั้น สาวฮ่ำถ้อยต้านตอบ แองคอน
ไผหาก วางตูหนี่ฮ่างแถน ตูถ้อน
เมือเมืองแล้วหลายกอน การยาก
เมียหยู่บ้านคาค้อน ร่มแรง ฯ

๏ คอนก็ ฮับพากย์ถ้อยแถวถี่ แถมคดี
นงแพงกูหย่าไถน ทางนั้น
บาสีเจ้าเจืองดุน แล้วเลิก
ขึ้นขี่ม้าเดินดั้น ดุ่งทาง ฯ

◉ ตื่นแก่ ฉมเบิกไม้ค้อซ่ำ แคมผา
เมี้ยน ๆ จงจอดนาง ในห้อง
ตื่นแก่ จุมงอมไม้ต้นพู เท็งเหล่า
แซวซ่ำฮ้องเฮี้ยวเฮี้ย ส่งเสียง ฯ

◉ ทุกวอกห้วยแห้ม.ผ่า ไฟฟอน
กอยแฮงเฮวฮอดเซี่ยง เซาม้า
ภูจรขึ้นเมื่อเท็ง โฮงราช
เยื้อนซ่ำผ้าชมไว้ แว่นทวง ฯ

◉ ภูวนาถน้อยฮักพี่ เซี่ยงเคื่อ
คอนคอนคึดฮู่ดวง เลยซ้อง
ปานนี้ นุ่เนื้อเนื้อนงคาน พระพี่ กูพุ้น
มะโนนาดน้องแถมฮ้อน เฮ่งกะหาย ฯ

◉ แม้งนิ่ง วันคลาดค้อยคลาที่ คันธร
ทั้งหลายเลยเลิกลา ลงห้อง
บาไทเมี้ยนเมื่อนอน เท็งแท่น
เยื้อนซ่ำผ้าทั้งซ้องฐ พี่ชม ฯ

◉ ฝูงแกว่นไซ้ลดม่าน ลงขอ
ยินอาฮมห่างแลง นอนแล้ง
ปานนี้ ละออเนื้อนงปาง พระพี่ กูพุ้น
ตื่นแก่ เดือนเฮื่อแจ้งเจี่ยรฟ้า ส่องไส ฯ

◉ ท้าวฮุ่งฮ้อนทุกที่ ทนสะออน
โอยโอยคึดคั่งใน นานม้อย
คอนคอนค้าราตี ไกลฮุ่ง
เจ้าขี่น้อยใจแจ้ง จอดนาง ฯ

◉ พุ่งพุ่งพ้อมเสียงไก่ กอยขัน
ตื่นแก่ สูระพางเฮืองเฮือแสง ไส้ขึ้น
คนหันก้องบาดาล ดังมี่
คื่น ๆ ก้องลูกสาก สาลี ฯ

◉ ท้าวฮุ่งเมี้ยนคลาที่ เมื่อเดิน
มุนตี่เซาคว่างคอน คนเจ้า
ตื่นแก่ ทายเห็นหน้าดวงบาง บานแบ่ง
ผู้ที่เหง้าคนิงรู้ ชั่วไกล ฯ

◉ ทุกแห่งซ้ำไซจ่อ จาวจี่
บาไทคึดฮุ่งใจ จงง้อม
ภูมิเจ้าเจื้องหาน หิวสวาด
คึดฮุ่งผู้คิงค้อม ลูกเม็ง ฯ

◉ เดือนสี่เสียงไสสอาด ปงหงาย
บาก็ เต็งคำควนสั่งคอน แควนแจ้ง
มิ่งเขียะ ไปเถิงเจ้าหอลาย ง้อมม่วน นั้นเนอ
มัดนี้ น้องหยู่แล้งดื่มเข้า ห่างเภาว์ว่าเนอ ฯ

◉ ฟังยินฮว่าน ๆ ฟ้าดังสนั่น เสียงเนื่องพุ้นเนอ
ซวนเฮียมไปเพื่อนเฮา ผาเฮ้า
แหนแก่ บุญเฮืองส้อยสี่ไส โสมฮาบ
น้องก็ คึดจอดเจ้าแพงซ้าง คั่งทวง ฯ

◉ โสภาพนี้ออนหยู่ ทั้งคอม นั้นตาย
ผาฮาเจี่ยมแต่ฮา ลางเข้า
เปนดั่ง ไปเสี่ยไข้ผอมเหลือง ให้สว่าง ตีตาย
มิ่งจ่ง ไหว้อ่อนเจ้าใจแจ้ง จื่อกอน ฯ

๏ ผ่อดู พ่างๆ ฟ้าเพิ่คพิ่ค ศูรย์ไสพุ้นเขอ
คอนก็ เอ็งรุ่ดีเลยเลิกดา ลงห้อง
ไหไหม้าฆะโนพาจ พับแล่น
ดิ์ก่อ ฉมลวาคไม้ดังก้อง แกว่งมึ่ง ฯ

๏ ทุกซอกห้วยมิ่แท่น ควนนอน
ลิ่วลิ่วลวาฮิ่บแฮง เฮวผ้าย
แม้งนิ่งเถิงที่ นครหลวงชั้นเรียงเคือ พอยจอด
มัวมื่คต้ายเลียนเหลัม เลียบเพียง ฯ

๏ คอนก็ ขึ้นฮอดแล้วเมานั่ง ในหอ
เลยลวด เฮียงคดีเดิมคั่งบา เอาไหว้
พังพอแล้วนางงาม ขานซอบ
อันว่าชวนพี่ หว้ายหว่างไม้ไปเฮ้า ส่ว่างกะสัน

๏ ความซอบไท้ผู่ผ่าน คนรขวาง กล่าวแล้ว
ดูดั้ง ยังเคืองอันผ่ายเฮา ฮมเฮ้า
ฮอยว่า ไททานถ้อยโสมดี ค้านปมาท
บ่อกว่า เจ้าคิ่วส้อยบาห้าวส่องยานทั้นถ้อยฯ

๏ แต่นั้น คอนพาดถ้อยฮับพาก พอยสบอง
ส่าน ๆ เลี่ยงกล่าวนาง ในห้อง
อันนี้ เปนคองแท้บูฮาน ลาวเก่า
เจี้ยมว่า น้องท่านเจ้าจำซ้ำ ฮิ่บแฮง

๏ คิ่ดเง่างั้วนเมามาก มัวใจ
อันว่า ส่องแพงบุญขอดกัน กำเต้า
ไผห่อน ไพความต้านสินบา บุญมาก
คอนค่อยซ้องปะนมเจ้า ว่องวอน ฯ

๏ เมื่อนั้น ง้อมปากต้านฮับพากย์ พอยหัว
ออระซอนยวงกล่าวถาม เถิงเถ้า
เมื่อนั้น ฝูงถ้วพ้อมอามกาน นะนาค
น้องท่านเจ้าชวนแท้ ซอบไป ฯ

๏ นางก็ ผัดผาดถ้อยแปดั้ง บัวทอง
มิ่งเยิยะ ไรคำเมืองกล่าวกอน เถิงเถ้า
บัดนี้ บุญกองเจ้าราชาย ไร้กล่าว
ชวนลูก หว้ายบ่าไม้ไปเฮ้า ฮ่มผา ฯ

๏ มันจิ่ง เฮวด่วนขึ้นไซ่ข่าว เทพี
มาดาคิ่ดผ่อเต็ง เลยต้าน
เพิงทิ่ง นงดีเจ้าจอมนาง น้อยแม่ไปแล้ว
ยังซอบผู้แพงถ้าน จิ่งชวนนั้นตายฯ

๏ เจี้ยมแต่เถ้าปรถมเก่า ลาวลาง
มวนกันไปลิ่งเดียว โดยต้าม
แต่นั้น บัวทองต้านนางงาม ง้อมม่วน
ดิ์ก่อ ฉมเบิกกู้ดังข้าม ข่วงเรียง ฯ

๏ ผ่อดู ฮังฮ่วนพ้อมเพ็งดอก บงบาน พุ้นเยอ
นางก็ เฮียงคดีเดิมดั่งคอน แควนแจ้ง
อันว่า นงคานไซ้ชวนเฮียม ฮู้ซอบ จิงแล้ว
น้องหยู่แล้งฮามเซ้า ห่างเภาว์ว่ารือฯ

๏ อันนั้น ปะกอบแก้วกะสันอื่น เอาพางอ่อนเอย
เฮาบ่อ ขึ้นมาดาค่อยไป ตอมน้อง
แม้งนิ่ง แองคอนไหว้นางคาน แล้วออก
ขึ้นรี่ม้าอานต้อง ด่วงคาว ฯ

๏ หลิงดู ทุกซอกห้วยเฮืองเฮือ ทองหลาง หุ้นเยอ
ฮมฮม เดียงซะนีฮ่ายปาว บีนไม้
เดินทางเท้านาคอง คาวเค่ง
ขึ้นสู่ไท้ธรรม์ค้น ดูกจอม ฯ

๏ แล้วเบิ่งถ้อยง้อมสั่ง เอาถวาย
เร่งโฌตนอมซอบเฮียม ทังบ้ำ
บี่ปายเจ้าเจืองดุน ต้านคว่าง
ม้าวเพื่อน ไว้พุกหน้าไปเซ้า ซู่คน ฯ

๏ ผ่อเห็น สุรย์สว่างค้อยลงอุ่ม พุซวาง หุ้นเยอ
บาคานคึดคั้งวน แวนหม้อม
ภูธรขึ้นเมือปาง นอนเน่ง
เขาคว่างพ้อมตาจาก โฮงขวาง ฯ

๏ ตื่ก่อ ดมเบิ่งพ้าวพัดยอด จวงทอง
เฮือง ๆ ดาวเดียวนาง นอนซู้
เหมือยนองผื้นหลายหลื่ม ทุกหมู่
คือฮูบซ้างไซซู้ เผ่นโซง ฯ

๏ ระพุ่ตั้งถ้อยถี่ ถันงาม
วาโยโยงเบิกเฟื้อน เดยม้าง
เมื่อนั้น บุญคามไท้เจืองดุน แล้วตื่น
เจ้าติ่วซ้างผายน้ำ โสดส่ง ฯ

๏ ฮื่น ๆ แก้ซ้างอาบ วังเพี้ยง
นงคานดุกพากมา เกยแก้ว
ตื่ก่อ ดมไกวพ้าวเฮียงถัน ส้อยคว่ี
เมี้ยนสว่ายหน้าแคงแล้ว เค่าจา ฯ

๏ ทุกถี่เค้าง้าวแห่ เรนบัว
ผาดาเขาคว่างพาย พดพ้อม
พะนัวไม้เหมือยฮวาย ซ้ายอด
ผู้ที่เหง้าคึงค้อม ค่อยวอน ฯ

๏ เจ้าทอดถ้อยถวินสั่ง มาดา
แองคอนทังพวกพด พายแล้
ราชาขึ้นพานคำ ย้ายย่าง
เห็นดอกไม้บานแต้ หล่นเหลือง ฯ

๏ ซู่หว่างห้วยค้อซ่ำ แกุมพู
ฮังเฮืองบานจ่อจี่ จาวส้อย
จอมพูไม้ดางถ้ำ เดียนหมู่
หอมอ่อนส้อยเซาเฮียก มะเหวัน ฯ

๏ เปนคู่พ้อมบานเบ่ง ฮางซาย
วาไยยันเบิกเฟื้อน เฟื้อยกู้
พังพายค้อยเถิงแดน เมืองพี้
นกฮอกฮ้องซมซู้ สู่คอน ฯ

๏ ทุกที่เทียนจาวจ่อ บุบผา
ภูธรเถิงท่งนา เซาซ้าง
กี่จิ่ง สั่งความไห้หาคอน มาถ่าง
มิ่งเยียะ ไปสู่ง้อมธรรม์อ้าง ม่วนเมือง ฯ

๏ เมื่อนั้น อ้ายคว่างย้ายซ้างหยู่ ยังแคง
บุญเฮืองจัดสั่งความ ปะนมน้อม
แม้งนิ่ง ดวาแซงเซ้าเมือใน แล้วจอด
ขึ้นสู่ง้อมธรรม์ค้น ค่อยบน ฯ

๏ เจ้าทอดถ้อยถวิลบอก ทาส่ำ
สนสน เขาฝูงฮามหมู่สาว สงวนย้อง
ถางคนซ้อยคำกา เขาได้
ย้องหยั้นเสื้อลายแบ้ แปกนาง ฯ

๏ ถางพ่อง แนวซาดซั้นเสื้อไพ่ ฮิมรอง
ซุมนี้ง คิงนวนปางหนุ่มไส โสมหน้า
ซุมนี้ง ยองยองเสื้อจันจาว เขาแรบ
คิงคาดผ้างามถ้วน ซู่คน ฯ

๏ ซะแดบเนื้อซิ้นใหญ่ คำแดง
ตาคมคอยคู่คน ควนย้อง
ซุมนี้ง คำแดงเสื้อนวนออน ผิวอ่อน
คำคาดผ้าแดงพ้อม พ่ำหลาย ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าแล้วล่ำ เล็งดู
จอมมะโนอกทะหว่าแด คาคิ้น
เล็งแลเยี้ยมเพิ่งดู คิวคาด
ขอเปน พี่น้องไก้คอมตั้ง แต่เฮี้ยม ฯ

๏ สะพาดเนื้อสาวถ้าว ถนอมพู
โสมเสงี่ยมงามเงื่อนพรหม เพี้ยนแต้ม
เสนาพ้อมเพิ่งผอง อ้ายเกื้อน
ปะดับหมู่พ้อมอวนเจ้า คู่คน ฯ

๏ ควานเกี่ยวซ้างซักแทบ เที้ยมเกย
สนสนเขาออกเวี้ยง ยามเซ้า
พดยวงเท้านาเพี้ยง แถวท่ง
ผายแผ่นด้านเลยล้ำ ด่วงไป ฯ

๏ ทะล่งค้าวเดียระดาด แพนทอง
เสนานำม่วนเมื้อ เถิงท้าว
พระองค์ย้ายทุงยู บังฮ่ม
ซ้างแนบน้าวเฮียงเจ้า จากดง ฯ

๏ เมื่อนั้น โสมสันล้อยสีใส แขวนเหนี่ยว
เรินท่าน เจ้าแผ่นกว้างปุนตั้ง ม่านวัง ก่อนเกิ้น ฯ

๏ ค้อมกล่าวแล้วจับดูบ เชยชม
สองสี่คานฮ่วมเฮี่ยง กงแก้ว
นักสนมล้นเสนา เนื่องนั่ง
ปะดับเสื้อแล้วเลยกั้ง ม่านมุง ฯ

๏ เจ้าจิ่ง ให้จ่ำซ้อนซวนฮิ่บ คัวควาย
พลีกำผีหมู่ก่ำ เปนค้ำ
ปุนปายพ้อมทุกรัน ซวันคู่
พระพี่น้องสองเจ้า นั่งเฮี่ยง ฯ

๏ หลายหมู่เมี้ยนตั้งแต่ง กินดอม
เจื่องจิ่ง ทวยส่ำสี่บอกบน บานค้ำ
ซุนจอมเมี้ยนเมื่อพรหม ลดซั่ว มากิน
คูนก่ำท้าสองก้ำ ก่อกวม ฯ

๏ ปูกลูกน้อยนี้ค่อย คงเสถียร
ยูท่าง ซมสายใจแจ่มนาง นอนซ้อน
สวัสดีแท้เทียระคา เย็นหยุ่
ยูยี่อ้อนซมซู้ ซั่วมรณ์ ฯ

◎ ระพุ่หน้าท้าวฮ่ำ ไฮความ
เดยดวด เซินสายสมรม่วนเมือง กินแล้ว
ในถันถ้องฮามฮอย ฮ้อยต่ำ
ทุกที่แผ้วผิวพ้อม พ่องถอย ฯ

◎ ร้อยข่ำน้ายอื่น พานคำ
สอยวอยสุดสว่ายมือ เซ็ดผ้า
ธรรม์ย่างง้อมงามเสดี่ยว สำโรจ
เฮียงฮ่วม เจ้าฉุ่มพ้ำเทียมไท้ แทบบา ฯ

◎ มะไนดเนื้อเจ้าพี่ พอยแถลง
(สนองคำบาบ่าวเจือง คารู้
เฮาก็ มวนมาหลื้นผาแดง ดูส่วาง
ทุกที่.ฮ้าฮมฮู้ ฮางกอน) ฯ

◎ บัดนี้ควนที่ ไปสู่ถ้ำผาต่าง โดยเฮว ซอบแล้ว
แองคอนถือดาบดาว เทียมเจ้า
สาวสนมไธ้หลายแสน ถือเคื่อง
ง้อมม่วน ผู่แห่งเหง้าคลาพ้อม พากไป ฯ

◎ สะพาดพ้อมท้าวไหย่ เจืองหาน
ภูธรทวนพี่เฮี่ยม เถิงถ้ำ
ดีแท่ สาวนันเข้าผาจวง พ้อมบ่าว
ง้อมม่วนเจ้าเทียมน้อง บ่อคลา ฯ

◎ แต่นั้น สาวถ่าว์เมี้ยนปะดับหมู่ เหมือนกัน
แองคอนแยงหมู่สาว ไธรู้
มือซอนเสื้อผันนม ม้าวจูบ
เสียงอ่อนโอ้โอยเจ้า กล่าวบาย ฯ

◎ มือสูบได้เอื้อยมุ่ง พันแซน
มือสวานฮัดโฮบเอา เฮียงหน้า
ฮานี้ แนนนำเกี้ยวกุมกัน ดงเกิด แดซาม
เอื้อยมุ่งผู้นงหน้า จิ่งจา ฯ

◎ กูก็เปนดั่ง เถ้าแก่ฮู้หลื้นหลาก เส็นงาน นี้เด
พดหลามหลายดั่งเหลือ ในถ้ำ
ภูบาลผู้เปนอาว อ้ายคว่าง
มันก็ แยงฝ่ายถ้ำเซาอ่อน อามกาน ฯ

◎ แต่นั้น ม่างม่างนั้วเฮียงแนบ เพิงจา
ดูดั่ง เสียงคานเดยบ่อกวน กุมน้อง
มัวทองผู้เก็งญา ยังถ่อง
เถ้าจ่าซ้อนใจพ้อม เพสกอน ฯ

◎ อ้ายผ่องพ้อมฝูงหมู่ นงฮาม
เฮาก็ กวนบายแซนกอดคอ เซยคั้น
ดางคนซ้องพวงหนาม เก้าคว์ ก็มี่
ดางพ่องสั้นเซินเนื้อ นั่งเปื้อย ฯ

◎ เสียงมี่ฮ้องเฮฮ่อน ไนดง
คอนเคยบายแนบนม กวนคั้น
มีคนลัมพออาย อับปาก
เสียงสนั่นก้องในทั้น มี่นัน ฯ

◎ หมี่มู่ฮ้องวี่ว่อน ว่าวาง ก่อนเถิน
รุนเยี่ยเดยฮีบมือ มี่ซ้ำ
ภูธรท้าวเจืองหาน หัวปาก
ง้อมม่วน ผู้จิ่งหน้าเดยฮ้อง เฮ่งเสียง ฯ

๏ ตั้งว่า มาม่วนให้ด่ำบาด หัวใจ นี้เด
เมื่อนั้น แถงกอนเชียงฮีมเฮว ซานเจ้า
ไผผู่ พาไดแท้ไปกวน กุมเพื่อน นั้นเด
ดุบ่อยำท่าน เจ้าติ้วต้อยมาตั้ง แช่งงาน เพื่อนรือ ฯ

๏ แม้งนึ่ง เถิงยอดถ้ำไพเดือน เฮียงองค์
ยอเทียนยวงเฮือฮาว เฮืองได้
ภูธรท้าวปะนมมือ นบบาท
ขอให้ได้ธรรม์อ้าง หย่านาน พระเอย ฯ

๏ ขอให้ ปะกอบเกื้อทุกชาติ ยากดา
ใจเผื่อเคยค่องกัน กอยถ้อย
อันที่ เพิงใจตั้งปาถนา พระโผด จิงเถิ้น
ให้บานน้อยบุญกว้าง ฮ่มขวาง ฯ

๏ อันว่า นารกไว้ฮ้อยโยชน์ ยาเห็น
แต่นั้น จอมนางนบนอบมือ คอมน้อง
ใจเผื่อฮ้อยอันเดียว ดูค่อง กันแล้ว
ใจหากพ้องเพิ้งฮ้าย หย่ามี้ ฯ

๏ ปากบ่องด้วยเสมอดั้ง ฮูเข็ม
ไฟแดงจอนทั่วคิง คุมไหม้
แม่นว่า คนเต็มพื้นชุมพู ทำบาบ ก็ดี
ถ้าว่า ยังโลภไว้เดียวซ้อย หากทง ฯ

๏ เมื่อว่า ใจหากแจ้งถือซื่อ คือความ
อนตายดังหย่ามี้ มาพ้อง
ขอตามไท้ภูธร เทียมพ่าง
ทุกชาติใช้นำน้อง หย่าคลา ฯ

๏ เขาพากพ้อมเฮวฮีบ เดยดื้น
ทังบาคานพี่คน นางง้อม
ภูธรผู้ทรัทย ท้าวฮุ่ง
มั้มปากถ้าเถิงค้าย ซ่วงเพียง ฯ

● คันฮ่มทั้งดมคุ่ง ดวงดี
แต่ดังเดียงมี้เพิ้ง พานส้าง
หานพายผู้ใจขวาง ไหว้อ่อน
ควนที่ ผู่แพ่งเหง้าบุญกว้าง แกว่งคอน ฯ

๏ หมักหม่อนหน้างอมม่วน พอยซาน
เยี่ยค่ำทังกว่างพาย อาวซ้อน
เขาก็ ยวงหลานซ้อยดินกอง ตั้งหยู่
ง้อมม่วน เจ้าติ้วต้อยดาพ้อม พากไป ฯ

๏ ส่าวถ่าวเมี้ยนปะดับหมู่ เฮียงกัน
ไสว เขาเองกอนหยู่เพียง พ้อยต้าน
ยมมะนาผ้าปานผง ผื่นอ่อน
แพแรบเข้าหลายฮ้าน เฮือเฮือง ฯ

๏ เฟื่อง ๆ เลื้อแดงอ่อน เหลือหลาย พุ้นเยอ
เฮือง ๆ วันส่องดี ไสแจ้ง
ชะดอนแก้มเฮียงพา ตั้งฮอด
ผู่แจ่มเจ้าบ้ำท่าน บัวทอง ฯ

๏ แล้วทอดถ้อยจำผอก ผายสวาง
หลานก็ วางนาคองถ่วงมา เห็นหน้า
หิ้งนางด้ำเฮียงเคือ ง้อมม่วน มากิน
ให้เที่ยว ได้ฮ่วมผ้าเจือง ท้าว ที่ปะสง ฯ

● หิ้งปากถ้ำทันด่วน   ผาจวง มากิน
ดูกี้ มีใจจงจอดดู   สมล้าง
หิ้งสาวล้านครหลวง   ล้านกาบ มากิน
ฮักหย่าม้างรอหมั้น   หมื่นปี ฯ

● หิ้งบ่าวรู้น้อยท่าน   ไทไก มากิน
แถว ๆ เสียงแฮงคอนกล่าวความ   ไยหลื้น
มีฮ่างว่า จักอาลัยตั้งฝุ่งดู   เสียท่า น้อ
ง้อมม่วนไห้ฟ่ายแก้ม   รู้คน ฯ

◉ สาวบ่าวเข้ากินฮ่วม   เฮียงพา
บิงชายปนแปกกัน   กวนด้าน
ตาคอยเหลือเหลียวดู   คอมแต่
ชายี่เจ้าทองด้าน   ย่อมวอน ฯ

● แต่นั้น ง้อมอว่ายหน้าหลิงต่ำ   ดักหัว
ฮอมไมตี้กล่าวสาว   สองก้ำ
เพิ่งกัวแท้ไทเดียว   ยาเรือ เฮาเอย
แก้มย่อมซ้ำฮอยแซ้ว   ขาดไน ฯ

● อันนี้ เหมือนเจ้าถ้าคอมราช   เร่งฌา
สีไสสุกกวากหัว   เลยด้าน
ราชาไท้แปงกอน   แควนเที่ยว
ง้อมม่วน เจ้าสินล้านปุนด้าน   ตั้งคดี ฯ

● มือถ่วงถิ้มค้อนดอก   มาดา
ภูธรยับฮึบเอา   เลยได้
เร็งโฌผู้ใจคาม   คนิงดอบ
ค้อนดอกไม้บายถิ้ม   ถึกเฮียม ฯ

● ใจปะกอบซ้ำชั้นยี่   ชุนยน
สาวนงเสงี่ยมแกว่งคอน   มาพ้อม
ยน ๆ บ้างเหลืองแดง   ลิ้วเฮ่ม
ชายี่ผู้ใจแจ้ง   รู้คน ฯ

● ระแดบนิ้วเกี้ยวกอด   หาคอน
คอนชะโลมพอยถึกนม   ฮนฮ้อง
บางยี่เทียนแสนแอน   พ้นเพื่อน
แฮงคั้นค้นคั้นซ้อง   ท่าวหงาย ฯ

◉ เสยเต่าต้มเฮวเฮ่ง   นานดูก
เสียคำเรียงย่อมเหมือน   ดูเส้า
จุกจุกซ้ำเจืองหาน   หัวมาก
ค้อนถึกเก้าสาวบาง   เก้าคือ ฯ

◉ เชียงวากหน้าเส่งต่ำ   ดักหัว
แฮงคอนเฮวฮึบมือ   มีไว้
ยนยนถิ้มยิ้นก้ว   กอยพึก
เสียดอกไม้สาวบ้าง   เฮียฮวาย ฯ

◉ มีหมู่ผ้าหัวจึก   ฮอยคอน
สองคาน ทวนทั้งหลายลวดลา   มาห้อง

◉ ฮ่อนฮ่อนท้าวอิงอุ่น   พิงเพา
โอย ๆ คับคั่งคน   โฮมเฮ้า
สาวหลายหลื้นเกากัน   แกมบ่าว
ทุกที่เค้าเถิงคุ้ม   ยาดคอน ฯ

◉ ค่าว ๆ หน้าท้าวฮุ่ง   ฮมนาง
คอนงามคับคั่งกัน   เกาหลื้น
พอเมื่อ ฉายาเหลือมไสแสง   สุริเยส
สุดที่เต้นเลยแล้ว   นั่งนำ ฯ

◎ เจ้าจิ่ง ให้แต่งตั้งสุเรด เรียงไห
กำคำบั๊กพ่ำมวน เพิ่งน้ำ
เจืองก็ ไกวปานเบี๊องถวินถวาย เถิงพ่อ
ต้าต่วนตั้มต่ำท้าว ทิ้นคร ฯ

◎ คุ้มก่ำพ้าสองหน่อ ชมเสนห์
ยูท่าง เทิ่ยมสายสมรมิ่งเมือง ชมชู้
ในไพพ้อมอะเร็งญา ยังบ่ำ มากิน
คุ้มชู่ ต้านยาให้ หอดแฮง ฯ

◎ เมี๊ยนปากแล้วเจืองยี่ ววางปาน
ซาวเชี่ยงเคือคู่คน กินพ้อม
สาน ๆ เบี๊องบวยค่ำ เพิ่งแพ่ง
แจนแจกพ้อมกินแล้ว เถิกถา ฯ

◎ บั๊นแบ่งเช้าเชาแซก ขาซาย
ยาถอนหลอทุกคน กินพ้อม
เมื่อนั้น บุญสูงง้อมสองสี่ ใจแจ่ม
ที่แก่ (เชื่องแกว่นน้อมพาเช้า ชาบถวาย) ฯ

◎ เหล้าพ่ำพ้อมไหใหญ่ หลายถัน
ดูตะการเฮืองเฮื่อไห คำค้อม
ชมชมน้ำเหลือไห ทุกซอก
มวนมากเต้ากินพ้อม คู่ขุน ฯ

◎ หลิว ๆ ได้ทุกปาน เปนขนาด
เชาคว่างพ้อมชมซ้ำ แพ่งพวง ฯ

◎ แล้วเลิกเหล้าไหมาก มวนเมื่อ
บาไทเจืองจากเจี่ยม จอมไท้
เมื่อนั้น ภูธรท้าวแฝงเฝือ เพาพี่
หน้าต่อหน้าปานได้ ดื่นอินท์ ฯ

◎ สาวถ่าวต้วนถดม่าน บังเสี่ย
นางก็ ยินอาวอนถวดกะสัน แตกั๊น
แอวกมอุ้มเอาคอ ชิดนั่ง
เบี๊องไบ่หลั๊นทวงบี๊น ต่อกัน ฯ

◎ นงนาตน้อยยินยาก ทนกะสัน
หวัง ๆ จิตสวาดแต ตอมเจ้า
(มื่อผันน้าวนัวระสี่ สนสว่าน)
ขอพระ ผ้ายแผ่นด้านหุมให้ แต่ปะมาน ก่อนเถิ๊น ฯ

◎ เมื่อนั้น ภูวะนาถท้าวผู้ผ่าน ผดควน
ขานคำคื่นค่อยจา จอมชู้
อันว่า สายใจแจ้งสองสาว กำเกิด มานั้น
ไคค่ายู้ทวงแท้ ที่ปะสง ฯ

◎ กำเนิ๊ดนน้องพ่ำ ปาถนา
ขอว่า คงไม่ตี่ต่อตาย ตนม้าง
คันเมื่อ เอโกแก้วกูกะสัน แสนแสบ
ถวนหากฮ้างฮามเช้า ขาดแลง ฯ

◎ คันเมื่อ นอนแนบน้องหายโสก โสโก
เพิ่น ฮมกะสันวอนแสบทวง เทม้าง
แต่นั้น โสมเสงี่ยมแก้วเฮียงสอง เสมอภาค
ท้าวหากฮู้ชมชู้ ไบ่วาง ฯ

๏ นงฮักไอ้วอนกะสัน ตอมพี่
เมื่อนั้น เมือแนบเหน้าโฉมฐู้ เลิกลา ฯ

๏ สาวก็ ถดม่านกั้งกางที่ เฮียงพะนัง
เฮ็งฌาอิงอุ่นเฮือน เฮียงข้าง
ยั่งยั่งเทียนซุนนาย เนื่องแห่
ความเกี่ยวซ้างเฮียงฮ้าน แทบเกย ฯ

๏ พดแผ่ผ้ายผายจาก หิมะวัน
เมื่อนั้น สองนงงามเงือนอินท์ ตาเต้ม
เก็งฌาขึ้นถมบิ่ว ซ้างถ้าว
ซุนฮ่มกั้งสองข้าง ฮ่มเซี่ยง ฯ

๏ ค่าว ๆ หน้าเจ้าฮุ่ง ฮมมะนา
พังยิน แคนซุง เสี่ยงพาดพิน เพงพ้อม
กะดิงดังก้องเสียงนั้น เนื่องหิ่ง
แม้งนิ่งเถิงที่ ไม้ง่าค้อมทางบึก เซี่ยงเคือ ฯ

๏ ทุกที่เทียนปะนมหยู่ ยังแพน
บาแฝงเผื่ออุ่นเฮือน ฮมฮ้อน
แขนซอนฐู้โฮมคาง โจมจูบ
ถิ้นแลกถิ้นปุนบ้อน เบี่ยนสดา ฯ

๏ สุดฉูบแล้วกิ้งเกื่อน ตนตาย
ฮมกะสันสองโสกเปน ปางนั้น
เสนาท้าวทั้งหลาย นิทขเน่ง
บางพ้อง กั้นกวั่งไห้แสนซั้น แสบสมอง ฯ

๏ บ่ออาดตั้งอดหยู่ เปนตัว
กองกันถดมอดโดย ตอมเจ้า
โฮง ๆ ข้างทังศวาน ทวนท่าว
ม้าแทบเท้าเฮี่ยงเนื้อ เน่งนอน ฯ

๏ คุรเรสซ้างสานถ่าว หัตถี
สะเทือนทนหนเน่งนอน น้ำเหน้า
หัวพลถ้มอักโข แสนส่ำ
เนาเน่งเท้าเท็งฮ้าน แทบดิ้น ฯ

๏ ยังคั่งแค้นถิ่มถ่ำ แดตน
ยินอาฮมฮ่วมแด ตอมท้าว
เสนาท้าวทั้งหลาย เดี่ยระดาด
ต่าง ๆ พ้าวฟูมน้ำ เนตนอง ฯ

๏ ก็เพื่อ ภูวะนาถน้อยดิ้นดิ้น ตอมนาง
สองเสนหาฮ่อกัน กอยกั้น
เปนปางฮ้ายสลบตาย ทุกแห่ง
แต่นั้น ฮมฮอดไท้แถนเถ้า คั่งเคือง ฯ

๏ ฮอยที่พระหากบ่อโผดน้อยปุคตาแบ่งแนวนาม
สองเคืองแคนฮ่อกัน ปางนี้
ควนที่ กูนาเนื้อนงงาม สองสวาด จิงแล้ว
แคงบ่อฮู้ตนน้อย เน่งสมร ฯ

๏ แถนก็ อุบปะกาดแก้วสีเรส โฮยแฮง
ทังมวนมั่วซื่นซม บานบ้าง
เมื่อนั้น สองเสงี่ยมส้อยสายใจ จอมแจ่ม
ยังเง่าเพี้ยงกินก้าง เกิ่งหนาม ฯ

๏ บ่อแก่มก้าเสี่ยโสก โสกา
เราจิ่ง ฐูนางงามค่อยเพื่อง พมน้ำ
แต่นั้น สองเสงี่ยมส้อยกะเสดา เฮียงฮวาด
หน้าต่อหน้าซมซ้ำ ส่งสงวน ฯ

๏ โสมยวดแย้มนงแจ่ม จอมมะโน
ทวนพายพับจอดเอา คำซู้
เร่งโฉมขึ้นกุญชร ช้างถ่าว
บาบ่อฮู้สนแท้ เมื่อเมื่อ ฯ

๏ ค่าวค่าวคื้นๆ คั่น หิวกะหาย
เขาค่อย เพื่อแขงขุนฮอดเฮือน ทังพ้าว
มาตายย้านกัวตาย ดับหน่อ
ชักนวดน้าวสองเจ้า จิ่งคืน ฯ

๏ เมื่อนั้น พระบาทน้อยง้อมม่วน ยินกะสัน
บ่ออาด คืนเมือเมืองเพื่อปะสง จอมน้อง
เขาจิ่ง โซมแซนไท้ทีตา โฉมเจี้ย
ยังค่อย ข้ามป่าไม้มาบ้าน ฮอดเซี่ยง ฯ

๏ คั้นคั่นค้นถ่าเสบ ดิ้มซม
เขาฮึบ เฮียงพังงามค่อยฮู้ เมือห้อง
เม็งมัวฮ้อนฮมแต คอมดูก
เร็นแรกฮ้องทังพ้าว เป๋าหู ฯ

๏ น้ำตูบหิวน้อยเฮ่ง โฮมยา
นูเมือหิวหอดแฮง โฮมให้
ยังค่อย คนึงในเนื้อจาระจา คอมแม่
ฮอยที่ ผีป่าไม้ไพเพด คระน้องนาง ฮู้ฮือ ฯ

๏ เถ้าแก่ฮู้การซื่อ ชมพึ่ง
ผีสางสังสิ่งใด ทันแท้
มวนขันเข้าทังหลาย ทอดผอก
ผอกแก้ ผีป่าไม้เท็งถ้ำ หยุดี ฯ

๏ บางพ่อง เขาฮ้องไห้บางพ่อง ฉักหัว
เปนเพื่อ สี่สายใจลวดพาง ค่าเถ้า
เมื่อนั้น ยังมัวฮ้อนฮมสมร เหมือนสว่าง
ทุกค่ำเช้าเทียวไร้ ส่งสาน ฯ

๏ คันเมือ เถิงท่านท้าวทันแจ่ม จอมเมือง ฯ
หานพายทังคว่างคอน คนถ้า
เขาก็ ยังเคืองไห้คอมบา บุตราช
หลานก่ำฟ้าไปต้าน ส่งสิน ฯ

๏ น้ำธาดข้อฮู้ฮ่าง คำคนึง
(กองสินส่งสิ้นหลาย เหลือต้าน
มิได้ หลิงหาเบื้องบูฮาน เฮืองคอบ
ไผห่อนห้ามแนนน้าว เน่งถนอม) ฯ

๏ ดีท่อ คิดฮ่อต้านคำชอบ เถิงถุง ท่านพุ้น
เขาจัก ปุนตาตอมพี่ปอง เปนเหน้า
ดูที่ บุญส่งพ้นผดควน ท้าวฮุ่ง
แต่นั้น เจ้าสี่ต้านคำเผียน ผ่อคาม ฯ

๏ คิดฮ่งเบื้องพายพี่ เซียงเคือ
มีอันแหนงหน่วงความ เฮาไฮ้
เหลือคนึงโอ้อาลัย ถ้าบาก เฮวนั้น
เจ็บแสบไหม้ฮมฮ้อน เกี่ยวเกา ฯ

๏ ออระแนกเนื้อเจ้าสี่ กะสันนาง
ฮือจัก เนาอันพอยปีกนาง นงหน้า
เปนแต่ กัมเวรเจ้าพายหลัง มาคอบ กันแด้ว
เมื่อนั้น น้องก่ำฟ้าเดินแม่ มายิน ฯ

๏ ภูวะนาถต้านถามฮ่าง มาตา
รือจัก เอาโสมสี่สู่เฮือน เฮียงหน้า
นางจอมฮู้จาระจา ไถมถูก
พ่อหยู่ฟ้าคูนคุ้ม ซ่อยชู ฯ

๏ พ่อปุกให้ดูถาภสาผด เมื่อไถ
ภูธร ยินมาตาแม่ตน ฟังแจ้ง
เมื่อนั้น คนเซิ่งซั้นคำวัง แวนปะเด็ด
หถานกว่าส้างเกียรกว้าง ท่วยไท ฯ

๏ พ่อพากเมี้ยนมรนาค เมือแมน
ยังท่อ มาตาตนหยู่เพี่ยน ทอมซ้าง
ยินบ่อ เคื่องแคนไฮ้เงินคำ สินสิ่ง
พถพวกซ้างแสนท้าว หยู่ดะวัง ฯ

๏ คึดฮ่อ ไท้ที่ต้นเปนมิ่ง เมี่ยขวัน
ปุนคำ ยินโยขากล่าวหัว ทุมต้าน
ไนโฮงส้วนเหงพน เหง้าเบื้อง
ไผไป๋ คึดก่งเกือการด้าน ซ่อยดะวัง ฯ

๏ ทุกเยื่องซ้ำไว้แม่ คึดคาม
เขาก็ พังกอนขานขอบไจ จิงเจ้า
นายแสงพ้อมขุนเพี่ยง อ้ายเพื่อน
ผู้ที่เหง้าเพี่ยงพ้อม แม่เมือง ฯ

๏ เขาจิ่ง ไขเงื่อนข้อแขถี่ เถิงสาว
ขวาๆ เสี่ยงนายแสงส่องดู แคนซ้าง
เขาก็สื่อว่า สมพาวซั้นเซี่ยงอิน เฮยท่าน
พ่อมัน หมายเคิ่งด้านสินไว้ อึกพาย ฯ

๏ หมักหม่อนหน้ารึ้นไหย่ สี่คาน
ทังหลายเซิ่งซ่างาม ทุกพ้อง
ภูธรท้าวแองกา กอยกล่าว
เซื้อพี่น้องแฮงแท้ ไป๋ควน ฯ

๏ เขาก็สื่อว่า ซ้างขอกฟ้าเปนลูก จอมจัง
มาเฮา ทวนสานเดินตุ่งไป ปุนต้าน ฮู้เบ่า
บาก็ ฟังดูด้วยแดนไกล พ้นขนาด
บ่อฮ่างว่าจัก ผ้ายเผ่นด้านมาฟี้ เพื่อนเฮา ฯ

๏ สื่อว่า แพงมาตแก้วลูกมิ่ง เซี่ยงเชย นั้นเด
กิงควนคือคู่เหลา ผิวเผี้ยน
ที่นั้น บุญเคยได้โดยใจ จงไผ่
ฝูงเผ่าเทียนชมพ้อม ชื่นดอม ฯ

● แม่ก็ คึดไค่ได้โดยดั้ง ปาถนา
เยี่ยวว่า บิครตนบ่อวาง ไกท้าว
เมื่อนั้น โยขาต้านเถิงนาง เอี้อยแอ่น
พ่อมัน ส้างม่านไว้เฮืองสั้ว ส่องคำ ฯ

๏ เรื่องคั้งเท้าคื่นแท่น พอพัน
ที่นั้น ลำเวี่ยงเขาหล่อทอง เปนต้าย
ขรรม์ยำท้าวแองกา กอยกล่าว
เบื้องผ้ายค้ายพายพุ้น หย่าจา ก่อนเก็น ฯ

๏ เขาเล่า แหนซ่าวซั้นเซี่ยงเทศ ทางจีน
โสมพาวพายลูกแมน เมืองกว้าง
มวนสินส้อยเงินคำ กองกาด
พ่อมัน ต้านฮ่างไว้พันซ้าง อ่มนาง ฯ

๏ ทุกที่เทียนเซิ่งซ่ำ บุญยวง
ดือเกียรติ์ตกต่างเชียง ชมอ้าง
เขาก็ เชินเถิงท้าวแองกา กอยกล่าว
เจ้าติ้วช้างคนิงไว้ จิ่งชาน ฯ

๏ ที่นั้น ดือข่าวท้าวผู้ชื่อ เดือนคำ
เทียวสานสมส่งนาง ในห้อง
ธรรม์ยำส้างเชียงกา กนมาก
เชื้อพี่น้องนามไก้ กิ่งเดียว ฯ

๏ เขาเล่า แหนปากซั้นเชียงที่ เอ็ดกอง
มาเฮา แบงสานสมส่งชาย ไปถ้อย ดูเบ่า
คีท่อ เชิงทางขั้นคอยดง การห่าง
เจ้าติ้วส้อยคนิงไว้ ไบ่ควน ฯ

๏ เขาเล่า แหนฮ่างท้าวขั้นขึ้ม เงินยาง
ไททวนความฮอดเฮา หลายพ้อง
เซิ่งว่า นครหลวงกว้างเงินยาง ด้านย่าน
ดือทั่วเท้าดินฟ้า ข่าวขาม ฯ

๏ อั้วค่าไว้ให้ผ่าน เชียงสา
โสมงามคือคู่อินท์ ดองแค้ม
ทุกไทย้องเก็งญา ยสยิ่ง
ฮู้ บ่อพั้งคุนท้าว ขึ้นชม ฯ

๏ ดิ้นดิ่งเทียนซายท่า ในของ
ไผไป่ เทียวสานสมกล่าวหมาย เหมือนหมั้น
ชะบองหน้าแองกา หุมมาก
ฝูงเผ่าซั้นชมพ้อม ขึ้นงัน ฯ

๏ เมี้ยนปากแล้วเลยสั่ง นายแสง
มึ้งเยียะ เมือเมืองปะกันกล่าวคำ ยินน้ำ กูก่อน
หลานก็ แถลงไจแจ้งจงเถิง อั้วค่ำ
ให้ท่าน คีดผ่อหน้าเดินต้าน แต่งคดี ว่าเนอ ฯ

๏ มันจิ่ง ขึ้นขี่ม้าเข้าป่า ไปเบื้อง
กายคีรีฮ่มคอย ดงด้าน
แม้งนั่งเถิงที่ บุรีขั้นเมืองปะกัน ท้าวกว่า
พักจอดม้าฮิมฮ้าน ฮีบเมือ ฯ

๏ ชะพาดซ้องนั้วนอบ มัสการ
เกือ ๆ เสียงนายแสงส่องคดี ดูเผี้ยน
เมื่อนั้น ภูบาลท้าวทงเมือง ขานขอบ
ทุกที่เทียนดือเด้ม ฮอดเฮา ฯ

๏ เพิงชอบไร้ถามข่าว ยานาน เทียวเกิ้น
ปุนคน ฝูงยาเมาเล่าไป เนอเจ้า
แปงสานส้อยสารา ดวงมาต ไปเกิ้น
ควนที่ เข้าสู่ท้าวถามแจ้ง จอดนาง ฯ

๏ มันก็ นบนาถแล้วเลยเลิก ลงไป
เทียวทางจัดฮีบดีน เดินม้า
คาวไกลผ้ายหลายยาม ยินแปบ
เลยฮอด เจ้าสุ่มฟ้าทันที่ คำวัง ฯ

๏ มันจิ่ง ขึ้นแทบท้าวทูนกล่าว คดีกอน
พั้งพอปะดับไล่สาน สมถ้อย
บัดนี้ อวนนอนแล้งลุนบา เบื้องคิก จิ่งแล้ว
ให้พี่ เจ้าติ้วส้อยชมอ้าง แอ่วเถิง แต่เนอ ฯ

◎ หย่าเรื่อนซ้ำซักบี้ ปายใจ
ฮมเพิงพอดู่ ตาหน้า
ซอบว่า สานไทท้าวแดนไต เชียนข่าว ก็ดี
ให้ค่อยคึดจอดน้องก้ำฟ้าพันพ้อมฮ่วมเฮือนแด่เนอฯ

◎ แต่นั้น เมี๋ยนกล่าวข้อแซซอบ ปะดับงาม
ดงดายเดื้อนเดียบสม แถมถ้อย
อันนี๋ บางามเจ้าคำวัง น้องอุ่น จิงแล้ว
ให้พี่ เจ้าคิ้วส้อยเอาอ้าง อ่านเทียม แด่เนอ ฯ

◎ คึดท่านแท้เอาทุ่น ทวงอวน
โสมเสงี่ยมยินเยียะจ่ำ จงเมี๋ยน
แต่นั้น บันนาการพ้อมมวนดี ตาแต่ง
เมี๋ยนสั่งแล้วเลยไว้ พากหลาน ฯ

◎ แว่งแว่งข้ามไพไหย่ สิงจร
ทางยาวยานย่อมเชี่ยว ทุกมื๋อ
แม้งนึ่ง เถิงที่บุรีรั้นนครหลวง ท้าวซึ่ม
เฮือนไหย่ ออระทื๋อเฮืองเท้า ทั่วนิคม ฯ

◎ กุมกึ่มเทิ๋ยนโฮงราช มุงค่ำ
ฟังยิน ระงมงันนอกใน เสมอฟ้ำ
เลยดวด ซ้ำดวาเท้าเถิงเวี่ยง วังจอด
ถามข่าวเอื๋อยบ้ำซ่ำ นางเซ็ง ฯ

◎ หลานท่าน ส้างยอดน้ำใสสอาด คำวัง
มัดนี๋ เร็งโญจงจอดดุง เปนเจ้า
อันนึ่ง ฮมมะนังค้อยคนิงสาว แสนส่วน
ให้ฮีบเต้าเถิงท้าว ที่เมือง ฯ

◎ เมื่อนั้น ไร้บ่าว ขึ๋นเล่าข้อแซม่วน ซมหัว
เฮวฮีบ เมื่องคำควนคอบนาง นงหน้า
หนัวหนัวแผ้วเดินเขา ปูสาด
ยำแซก เบี๋องผ้ายฟ้าน้องท่าน แองกา ฯ

◎ คึดซอบไร้งัววาด ดงอวน
ยวงมาเฮวฮอดโฮง เถิงห้อง
ปุนซองเมี๋ยนมวนแถว ถันถี่
ขั้นแจกซ้องค่ำเหล้ม ดวดดาย ฯ

◎ ปะดับถี่ถ้อยเลยมอบ บันนาการ
เฮวฮีบ ยอมือถวายมอบมวน เมื่ยไหว้
เมื่อนั้น เก่งญาซู้ ขานขุน แซซอบ
อาวเยี๋อน หว้ายบ่าไม้มาพี๋ ฮอดดี่ แด่รือฯ

◎ น้องท่าน ส้างยอดน้ำนพราช เฮือนหิน
อาฮม เถิงเทพี่ฮีบเดิน ดูเต้า
คนิงเถิง สี่ควนพี๋พายเฮียม ฮามมาก
เมื่อนั้น ผู้ที่เหง้าอั้วค่า ดักหัว ฯ

◎ เมี๋ยนปากแล้วเลยอ่าน สานสี่
นางก็ ยินมัวดักดั้นใจ จงน้อง
นายเล่า พาที่ถ้อยแถมวอน แวนมาก
พ่อท่าน พ้นแห่งห้องเมื่อฟ้ำ สู่สวรรค์ ฯ

◎ ดะอ่อนท้าวไว้ยาก ยังพอย
เฮือนหลวงไผไบ่ปุน เปนเจ้า
ท่อว่า กงมะโนน้องกอยใจ จงขม่อม พี๋ตาย
ผู้ที่เหง้าอั้วค่า ดักถะดัน ฯ

๏ คึดฮุ่งเจ้ายินคอบ   กัวนาน
เชี่ยวพุชันหลิ่งหิน   เหวห้วย
ท่อว่า ขอวานให้สื่คาน   ฮักไค่ ฮวนเถิ๊น
น้องท่านถ้วยใจแจ้ง   จอดจิง ฯ

๏ เมื่องใหญ่เท้าทามเทศ   วิ่วอ
ชาวเชี่ยงฮิงย่ายยอง   ฝูงไกล้
ยินเบ่า เพิงพอต้านเอานาง   มาแต่ง เฮือนนั้น
เฮวฮื่บไช้ตูข้อย   ขอดแฮง ฯ

๏ อันที่ ฮักน้องแท้หนแห่ง ตามบุญ ท่านแล้ว
ออระชอนแต่งอ่อนจา   จงไห้ว
เมื่อนั้น เก็งญาฮู้ ขานขุน   แขขนาด
ริ่อห่อนไฮ้นางท้าว   กิ่งได นั้นเต ฯ

๏ คำหยาดน้อยพ้ำฮ่วน   หลานเฮื่องก็ยัง
โฮมไฮสันส่องคดี   คูแจ้ง
อันนึ่ง พายเมื่องชั้นเชี่ยงเชย   แพงมาด ก็ยัง
ส่องพ่ำพ้อมนอนแต้ง   ดั่งตู นี้แล้ว ฯ

๏ ดอนว่า พางพี่หลิ้นให้อาด   เอาส่าร
เยี่ยวว่า เบื้องแฮงสู่บ่าวขุน   มาต้าน
โฮมคานพุ้นพายแมน   มี่มาก
อันนี้ เปนดั่ง ผ้ายแผ่นถ้านถงเต้า ตื่มวอน พี่แล้วฯ

๏ แต่นั้น เมี้ยนปากแล้วเลยลวด จัดแถง
เขาก็ ตาไหพอนฮื่บพาน   เพิ่งน้ำ
กล่าวแก่ นายแสงไช้ชมคดี   โดยด่วน
เยี่ยวว่า หลานหยู่ถ้าเมื่องกว้าง   ค่อยคอง ฯ

๏ จาม่วนเมี้ยนขอขอด   ปะดับงาม
สะบองมื่อแกว่งปาน   ปุนถ้วย
ตูก็ ทวนความไหว้ขอวอน   พระราช
ให้ท่าน เจ้าติ๋วส้อยชมเบื่อง   ลูกอาว แต่เนอ ฯ

๏ หลานหยู่ ส้างยอดน้ำนพราช เฮือนพอย
เงินคำคือคู่ดาว   ดูเหลื๋อม
ท่อว่า กอยใจแจ้งจงเฮียม   ฮักมาก
ไผไบ่เอื๋อมอวนท้าว   แทบทวง ฯ

๏ เมื่อนั้น อ้วงจากหน้าเหลี่ยวต่ำ ตักหัว
เทพา ทังพรมสวางค่อยคูน   แนนท้าว กูแต่
บัดนี้ กัวเกงเบื๋องบิดา   พระราช
เยี่ยวว่า น้าวกล่าวข้อแขงไว้   บ่ตวาง ฯ

๏ ดั่งนั้น ฮักพี่พ้นขนาด   บาไช
กัวท่อ ไทเงินยางคู่ตู   เปนบ้า
เมื่อนั้น คนนั้นพ้อมในโฮง   หัวฮื่น
ฝูงเผ่าเชื๋อบ้ำซ่า   นางเซ็ง ฯ

๏ เขาก็ ชมชื่นย้องยออ่อน   นายแสง
แต่นั้น วางปานปุนเบี่ยนแสง   กินเหล้า
มันก็ เชินสี่แก้วแพงเมื่อง   มานวน
ตนท่านข้อยเชื้อเจ้า   แห่งเดียว ฯ

๏ เมื่อส่วนน้องท้าวท่าน   ยังถาม
ขอว่า เปนกมเกี่ยวดั่งใจ   จงพ้อม
เมื่อนั้น ผดควนฮู้คิดคาม   คนิงชอบ
บ้ำซ่าเหนี๋ยวกำค้อม   ค่อยถวาย ฯ

๏ เขาก็ ประนมเนบน้อมบนอบ เทพี
เชิญนายฮักเฮ่งเอา โตงต้น
มันก็ ยำสิแก้วผดกอง กินก่อน
วางเถ่งถันอันน้อย นิ่งแถม ฯ

๏ หมักหม่คนหน้าอั้ ค่า เดินนาย
เจี้ยมแต่ มาะเฮมเฮือนพากเพง ฮามเห้นา
เต็มจัก กอยไจซ้ำหมายเดียว ทุยาก
ข้อยเหนี่ยวเจ้าทองด้าน ค่อยเอา ก่อนเถิน ฯ

๏ เมื่อนั้น เมียนหย่าเหล้าค่อยจาก เถยแถง
กัวเมาเมือสู่พยา ธรรม์ต้น
พาคี่แล้วนายแสง ปะดับตั้ง
ถงถุ่มพันถวงคุ้ม ค่อยถา ฯ

๏ ผ่คดู ยั่งยั่งเหลือมสุริย์ส่อง อุทัย พุ้นเยอ
ซำเลวา ฮวฮอดเวียง วังกว้าง
ปุนไปให้หานาย งัววาด
จักไค่ไหว้ท่าน เจ้าติ๋วช้างถวายช้อ ข่าวหลาน ฯ

๏ มันจิ่ง รีบสู่ท้าวทูนบาท บังคม
ยานานจักฮิบเมือ แวนเช้า
ฮมฮมแล้ยายยัง ของฝาก
เถิงท่าน เจ้าสุ่มฟ้าปะดับฮีบ เฮียงแถว ฯ

๏ นบนาดแล้วเลยมอบ เร็งฌา
แถว ๆ เสียงนายแสงส่องคดี เดิมแจ้ง
วันมาท้าวคำวัง ถามข่าว
หลานก่ำฟ้าเนาแล้ง พ่อตาย ฯ

๏ นงถ่าวไฮ้คองโลก คดีธัม
ไผไป่ มีบีปายแส่งสอน เฮือนย้าว
ทาสาพ้อม.งินคำ เบื้องส่วน ยังแล้ว
ท่อว่า ไฮ้แก่นเชื้อนางท้าว แต่งเดิน ฯ

๏ เฮวฮีบไช้ข้อยด่วน โดยเถิง
เทียวทางเดินดุ่งแฮง ฮันม้า
แหนแก่ ภูธรไท้ฮมเพิง หลานราช
เจ้าบ่อ คึ่งก่ำฟ้า ฮอยฮู้ ฮูบแคน ฯ

๏ แม่ก็ เยือนยากเถี้ยงข้ามะหาด ยิงชาย
โยธาทังพวกแพน พอพ้อม
ฝูงนั้น มวนถวายให้ดุงปุน เปนช่าง
ท่อจัก รออ่ตนอั้วคิงค้อม เพื่อนเพา ฯ

๏ แต่นั้น ม่าง ๆ หน้าท้าวซิ่ม ชมหัว
เหมือนดั่ง หลานยินเหงาจิ่งจา สารเหล้น ซามตาย
ดอนว่า มัวแควนผ้ายตงตอน ต้นฮอด ฉันนี้
ไผห่อนเว้นพงศ์เชื้อ กิ่งนาม ฯ

๏ เขาก็ถือว่าเจ้าอู่แก้วเยาวะยอดกะกุดตนนั้นเต
เซ็งงามยศยิ่งทาง ไท้อ้าง
อันนึ่ง ผดควนส้อยสีได คำหยาด ก็ยัง
ดังบ่อ หว้ายเถือนกว้างชมไช้ ส่งคดี ฯ

๏ ถ้าผ้ายเบื้องแพงมาต เชียงเชย นั้นเต
เขาก็ถือว่า สองสี่เสลี่ยวชอบไว แวนแจ้ง
อันนึ่งดอนว่า จำสู่ผ้ายตงเตย เต้าข่าว
ชั่นที่แม้งใจท้าว หากบัง ฯ

◎ ซึ่มถ่าวแล้วนายฮึ่บ   ฮับขาน
แหนสาว เท็งทะลังดินดั่งคู   ตาถ้วน
อันว่า บริพารแท้ไทเฮา   นั้นหย่า จาเถิ้น
ท่อว่า คึดจอด.เจ้าจงค์อ้วน   มอบเมือง พี้ตายฯ

◎ ความฮอดเท้าท้าวกว่า   พยาหลวง
ปองเบื่องคึดอ่าวใจ   จงพ้อม
เลยลวด ยวงความเท้าทวนเถิง ภูวะนาถ
หลานท่านผู้คึงค้อม   ไก่คาง ฯ

◎ เมื่อนั้น พระบาทต้านงัววาด คำยวง
เชื่อฮึ่บ เมื่อเรียงสาสู่นาง   ในห้อง
เพื่อจัก จงใจเจ้าคำวัง   แวนว่า มาเถิ้น
ถามอ่อนให้คงค้อง   จื่อคึ ฯ

◎ มันก็ ขึ้นกล่าวแล้วอั้วค่ำ ฮับขาน
พาที่ทักสั่งเถิง   ธรรม์เหง้า
รือจัก ถอนพานให้อับ่ะราไชย ยสออก ไดนั้น
บ่อกว่าเจ้าใจแจ้ง   ผ่อคาม หั้นถ่อนฯ

◎ เฮาพ่ำ ส้างเคื่องไว้อานหอก แหนตาว
คันว่า สมคามเชินซ่อยกัน   กวนข้า
ยังสาวส้างแสนไท   เบื้องบ่าว โอมแล้ว
ในโลก ใต้ลุ่มฟ้าดูแห่ง   บุญกัม ว่าเนอฯ

◎ เมื่อนั้น อ้ ่กล่าวแล้วปะดับเลิก ดงไป
ขาก็ ทวนคำคืนคอบทูน   ธรรม์เหง้า
แต่นั้น บาไทท้าวเร็งโฉ   ยินชอบ
น้ำหล่อเหล้าเต็มแล้ว   กล่าวนาย ฯ

◎ เราก็ ปะนมนอบนิ้วนบหาถ ภูธร
ปุนกัน ฟายไหแคเบี่ยนกัน   กินเมี้ยน
ตี่แก่ ทินกรหุ้มเราเขียว   ถมถ่วง
เมื่อนั้น ท้าวซึ่มซ้ำความเผี้ยน   ดั่งแสง ฯ

◎ เชื่อเยี่ยะ คืนคอบท้าวนพราราเฮวนหินก่อนเถิ้น
คำหลานถุงพ่ำแพง   จิงแจ้ง
ท่อจัก ฝื่นคำตั้งกฮงสาว นั้นหย่า จาเถิ้น
อันว่า ฮักซื่อแท้ดูพี้   หากเมิงว่าเนอฯ

◎ บัดนี้ คึดไก่เชื้อท้าวฮุ่ง   ดุนจอม
บาเจื่องยังหยู่พอย   นอมแล้ง
ท่อว่า หอมพลไว้เงินคำ   ซ้ำจ่ายถ้วนแล้ว
ที่นั้น พามนาถเนื้อใจแจ้ง   ดูกอาวออกแล้วฯ

◎ เคื่องจักให้พี่เมื่อผ้ายน้อยนาแคบ คุนขุนพี้ซาม
เชื่อเยี่ยะ ถวายคำควนคอบหลาน เฮ ฮู้
เมื่อนั้น นายแสงไหว้จอมบุญ   ลาเลิก
ขึ้นสู่ห้องเถิงอั้ว   มิ่งเมื่อง ฯ

◎ ต้านเบิกข้อแขสั่ง   เทพี่
นางก็ ยินวอนคึดคั่งเคื่อง   คาข้อง
แต่นั้น มื่อทวยแต้มสารสื่   เสลี่ยวคาด
ถามข่าวน้องธรรม์ต้น แต่ไกล ก่อนเถิ้น ฯ

◎ พี่ก็ฮู้ว่า ภูวะนาถท้าวนอนคึก คิ่ะพอย
บัดนี้ บาไทแขงข่มความ   แควนหมั้น
ท่อจัก กอยหุมให้เนวนาม   เชื้ออ้อก เฮาพี้
ฝูงต่างชั้นถุงเบื้อง   เบ่าปะสง ว่าเนอ ฯ

◎ พี่ท่าน ให้บอกแก้วขรรม์เอก อวนสี
หย่าได้ วางพงพันกิ่งแนว นามไกล้
พอที่ บุญมีได้โดยใจ จงไผ่
ยังขอบ ใช้ข่าวเบื้องเฮียมฮู้ ฮ่างอวน แด่เนอฯ

◎ เมี้ยนไล่แล้วตาคาด ประชิดดี
เลยถวด ถะคำควนสั่งแสง เสียงแจ้ง
ขันดั่ง เร็งโญท้าวพาที นายหากเห็นแล้วฯ
พี่ก็ คิดกำพ้าเนาแส้ง ไค่ปะสง ฯ

◎ ฮอยว่า ขานพากเบื้องบ่ช่าง ปาณนา แลซาม
สองไกลจงจอดกัน กวนข้อง
เพาะเพื่อ เวราฮ้ายฮามเวี้ยน จำแจก
นายค่อย เยื้อนกล่าวน้องโดยด้าม ดั่งแถลงนี้เนอฯ

◎ เมื่อนั้น ออระแนกเนื้ออั้วค่ำ คิดความ
ปุนแคงควนอิกสิน สมผา
นางก็ เฮียงความด้านคนเซิ่ง งัววาด
เพิงที่ ฮกข้อยช้าเทียวใช้ ชั่งไกล ฯ

◎ ของฝากถ้วนขันอาด ดูตะกาน
ยอมวนไปกล่าวนาย ในห้อง
มันก็ ชมคุนเจ้าโอยทาน ทูนขม่อม
ฮู้ว่า มีเคื่องย้องเมื่อพ้า สู่สาว แลซาม ฯ

◎ ว่าจัก คิดย่อมยั้งดูเล่า ยินเหิง
ทางยาวแสนลำดอย ดงขั้น
ฮมเพิงไหว้เทพี ทูนเกส
เมี้ยนพากชั้นเวิงน้อย ออกทวาร ฯ

◎ แต่นั้น ขึ้นขี่ม้าเลยล่วง เดินผดู
ฝูงสาว เมืองชานขวางผ่อคอย คนใช้
ซะบุเนื้อนายแสง หุะฮู่ง
ในโลก ได้ดุ่มฟ้างามแจ้ง จิ่งเห็น ฯ

◎ พุ่งพุ่ะพ้อมเถิงที่ เชียงขวัน
เซ็น ๆ เสียงซะนี้ฮายฮาว ฮิมถ้า
เขาก็ ตามไปข้ามแสนดอย เดินป่า
แม้งนิ่ง เถิงกิ่บก้าดอยหว้า แว่นอน ฯ

◎ เมื่อนั้นอั้วค่ำ คิดจอดน้องแล้วเล่า ไชสาร
ยินคำวอนขอบใจ จงท้าว
เห็นว่า สมคานหน้าปุนเดียว ดูเกิ่ง กันแล้ว
พระพ่อ เจ้าหมื่นม้าวแขงขั้น ขาดคดี ฯ

◎ เขาจัก คิดเพิ่งพ้องเอาท่าน เปนยวง
ให้ว่า พาทีจาพ่อแพง กางเก้า
กูก็ ทนทวงฮู้ ฮมอาย หน้าแซก
เมื่อนั้น บ้าซ่าค้ากนิงเจ้า อิ่ดู ฯ

◎ ออระแนกเนื้อนงถ่าว กะสันวอน
ซะบุทวนทอดตน เต็งผ้า
ทุกไทเที้ยนพอนอน นิทระเน่ง
ดีแก่ ดาวดาดพ้าแซช้อน ขอบเขา ฯ

◎ ลมเย่งพ้าวพัดยอด ยังแซง
พั้งยิน กาเวาสู่นส่งเสียง กวนก้อง
แต่นั้น นายแสงใช้ปุ่นไป ปะดับหาบ
กายเถื่อนถ้องหลายมื้อ ฮอดหลาน ฯ

◎ มันจิ่ง ขึ้นขาบท้าวกอยกล่ว คำนาง
มือทวยสารอ่านดู ใจสะบั้น
ดูก็ ดีดาด้าเงินยาง ก็ค่ำ แล้วอาว
เจียมจากขั้นเชียงถ้าน ย่อมเขียว ฯ

◎ อันจัก นับฮ่ำฮู้แท้ท่อ สิบวัน
ยังพอ เทียวไปมาหมั่นเยือน ยามหน้า
ดูดั่ง ทวงกะสันฮ้อนฮมแด ดานแปบ
มือซ่ำผ้าโทมท้อง ท่าวนอน ฯ

◎ ผิบ่อ ได้แนบเนื้อนางนาด นิทรา ดังนั้น
แหนงว่า มรนาไนสมคามคอบชาย เชิงชู้
อาวฮึบ ซำดวาผ้ายเถิงปะกัน นาออก เฮวเถิน
แหนแก่ ผู้แว่นเผียนพอให้ ผ่อคาม ว่าเนอฯ

◎ ยังซอบใช้เชินพอก กอยสิน ฮู้รือ
ดูดั่ง นางงามเปนฝ่ายเฮา ฮอยถ้วน
ท่อว่า เร็งโฌท้าวทวนขิ่น ขัดหลึก
ให้ท่าน คึดซู่ชั้นดงถ้วน ฮ่ำคนิง ฯ

◎ บัดนี้ แม่หยู่ฮ้อนฮมคึก คิงเหงา
คองคำอาวหากเห็น ทุกถ้อง
ดื้แก่ ดมเถาค้อแคมสวน ส้อยสั้น
ฦกพากห้องโฮงฮ้าน เผ่นดวา ฯ

◎ ข้ามเถื่อนไม้หลายหลั้น ไพพะนอม
คับคาเถิงแทบเวียง วังกว้าง
เฮวฮึบ ฮอมคำขึ้นแถลงเถิง ท้าวกว่า
แหนพากเจ้าเมืองกว้าง กล่าวมา ฯ

◎ แล้วเล่าถ้อยอั้วค่ำ ทุกปะการ
เมื่อนั้น เร็งฌายินเยี่ยะหัว หุมท้าว
เดิม ฮาใช้ชมสาร โอมอ่อน
ยังเล่าอ้างเถิงท้าว ฦกจอม ฯ

◎ ไผก้า ตัดท่อนพ้ำเปนเชื่อน ละวังเพียงนั้นซาม
ฮอมกวาม เชินนายแสงอ่อนสม เมื่อหน้า
เชื้อเยี่ยะ นำกอนเกียงเจียรเถิง ท้าวซึ่ม พุ้นเยย
ให้แต่งช้างม้าสิ่ง สินทอง ฯ

◎ ต้านตื่มข้อแรซอบ ซมโอม นั้นก่อน
ยังเล่า ขึ้นคองเชือสั่ะคดี้ ดงต้อง
ดั่งนั้นเฮาจัก โฮมพายแท้เถิงดุง เต้าแวก
ท้าวกล่าวแล้วลาห้อง พากไป ฯ

◎ ผ่อเห็น สะแจวาพ้าวถวายยอด ดมเผลี่ยงพุ้นเยต
กายไพสินฮึบแฮง ฮันม้า
หลิงเห็น สะไหวไม้เฮียงถัน ถวายยอด
ทองเทดเทียนจานหว้า แจกจูม

◎ ดื้แก่ นกฮอกฮ้องเต้นฮ่าย ซมคนา
พั่งยิน ยูงทองขันแข่งผัว ผายย้อง
แต่นั้น ซ่ำดวาเท้าคำวัง คาวค่ำ
ขึ้นสู่ห้องปะนมนั้ว นอบหดาน ฯ

◎ ปะดับส่ำถ้อยนาออก เอาแถลง
คุนฦบาดใส่ใจ จำเผี้ยน
แต่นั้น หาแลงพ้อมตอมขุน ถ้วนคู่
กินพ่ำเมี้ยนมวนแล้ว ดวดนอน

๏ ผ่อเห็น ชะพู่ฝ้าแฝงเมฆ บัพพะโต พุ้นเยอ
คอนคอนคิดฮ่งนาง นอนแด้ง
บัดนี้ เอโกรู้ ชมขวัญ ค็อพี่ ตนแล้ว
รือว่า วิบากแซ้งชินให้ ห่างกัน ก็ตาย ฯ

๏ ฟังยิน ฟ้าฮ่ำฮ้องเสียงมี่ เดือนสาม
ทุกไทชมเฮียกขวัญ เมื่อห้อง
ดูดั่ง ฮวนฮามฮ้อนหักยัง ยินยาก
มะโนนาฎน้องคือบ้า จ่มจิง ฯ

๏ ออระแนกเนื้อเนาเน่ง นิทขา
ยังค่อย เค็งคำเสนห์เหนี่ยวใจ จงรู้
บาก็ ใสยาค้อมยามเดียว แล้วคืน
คิดฮุ่งผู้ ธรรม์อ้าง ดูกดุง ฯ

๏ ฮื่น ๆ ก้องลมเบิก จวงทอง พุ้นเยอ
วันใสสูงส่องดอย ดูเหลื้อม
ฝูงขุนขึ้นโฮงทอง เท็งสาด
ท้าวนั่งเท้าหมอนถ้วน ถวดจา ฯ

๏ ดูดั่ง ภูวะนาถท้าวทวนกล่าว คดีเดิม หั้นแล้ว
ท่อว่าเฮาจัก แปงสารตาใส่สม ผืนผ้า
ตางเติมให้แถมวอน คิดฮุ่ง เฮาเถิ้น
คำซึ้ม เจ้าลุมฟ้าเหมือนหมั้น ห่อนมาย เมื่อใด ฯ

๏ จาฮ่อเบื้องท้าวฮุ่ง พงสา ท่านพุ้น
ก็ไป่ มีเงินคำมาดหมาย เถิงเถ้า
นับว่า วอนดาไว้เวนขวัญ ให้เบ้า
พอที่ พระบาทน้าเปนเจ้า เคี่ยนควน แท้ตาย ฯ

๏ ยังขอบซ้ำส่องเล่า ดูกน นั้นก่อน
ความผวนผางบ่อยอม คองฮ้าย
ยนยนเซิ้งยองาย ปะดับพาด
เดินเพื่อนพ้อมทังค้าย แต่งตอม ฯ

๏ ชะพาดนิ้วทวายไล่ ทะไดจื่น
ฮอมความเถิงเผ่าผี ฝูงค้ำ
ยาถอนให้ดูงขึ้น ขอยาก ปางนี้
จักกล่าวซ้ำเซินต้าน แต่งาม ฯ

๏ เสือปากซั้นเรียงไหย่ คำจัง มากิน
วอนดุง มีใจควมค่อยโอม เอาอ้ำ
หย่าให้ ถังแซงข้อใดไป เปนท่าน
ฮู้ว่า ต้องคึมถั่วกนถ้าน ดวดมัว บ่อฮู้ ฯ

๏ แม้งนิ่ง ผู่ผ่านท้าวเลยเลิก เมื่อสถาน
ฮมฮมฝูงพวกคัว เทล้าง
ขาก็ เยียวกรก้มปะนมมือ เมี้ยนสั่ง
พากที่กว้างโฮงฮ้าน ฮีบไป ฯ

๏ ผ่อเห็น สะพั่งไม้เบี้ยงดอก ดาวพะกายพุ้นเยอ
ฟังยิน อีไฮฮันเฮ่งเสียง เฮฮ้อง
คับคาค้ายสามมะเหง อ้ายหาด
ถ้านเถื่อนถ้องเขียวเช้า ค่ำวัน ฯ

๏ เถิงแห่งห้วยเหวดาด ดองเดย
ออระนันเสียงสิ่งชะนี้ โตนเต้น
แต่นั้น เลยคาวค้อยเถิงสถาน ถ้ำแอ่น
เต้นเถื่อนไม้ฮอดที่ เชียงขวัน ฯ

◎ แม้งนี่ง เถิงแห่งห้องนครใหญ่ เงินยาง
เล็งเห็น หอดายวันส่องใส โฮงฮ้าน
เถิงที่ วังใสน้ำบางบิน เซาอาบ
แล้วเล่าขึ้นเมือกว้าน จอดคัว ฯ

◎ ฝูงบ่าวพ้อมปงหาบ ปะดับมวน
เฮวฮีบ ตาความเถิงล่ามเรียง นางอั้ว
มันก็ คนึงหลานท้าวลินควน ไช้คอบ
ขึ้นกล่าวอั้วใจแจ้ง บ่อนาน ฯ

◎ คึดชอบให้งัววาด ดงอวน
ปุนกันถือเคื่องคาน คลากว้าน
สองนายพ้อมทวนเมื่อ เท็งสาด
ไหว้ท่านเจ้าลินด้าน เลิกปะนม ฯ

◎ แต่นั้น งัววาดเมียนมวนมอบ ของคาน
นางชมผายผ่อดู ทุกถ้อง
บันนาการท้าวคำวัง แวนสอาด
คบเคื่องพ้อมทังผ้า หลากหลาย ฯ

◎ น้ำท่าน ส้างก่งท้าวเสวยราช นครปะกัน
ปุนนายสมแต่งมา เดินด้าน
มี่แพห้อดายวัน แวนหลาก
คอบท่านเจ้าโฮงฮ้าน แท่นทอง ฯ

◎ เขาจิ่ง ใช้พากย์ถ้อยถามข่าว เทพี่
ซะบองขานขอบอาว เออไว้
พาที่แล้วถวายสาร เอาอ่าน
เขียนบ่อได้ยินค้อย คั่งทวง ฯ

◎ บัดนี้ ผู่ผ่านพื้นฮอยฮูป ขึ้นแขง พี่แล้ว
มาเฮา วางคดี่หลวงหย่าจา จะต้าน
เมื่อนั้น นายแสงพ้อมขุนสม นบนาด
เพิงที่ไหว้พ่อ เจ้าแผ่นด้านโอนอ้อน แว่นวอน
ชอบแล้ว ฯ

◎ อันจัก ตัดเคื่องขั้นขอขาด แขงขึ้น ดั่งนั้น
คือว่า ภูธรซังผ้ายหลาน ส่องเจ้า
มีฮ่าง ดึ่นเสียเมียนคำพะไน ม้วยมอด ก็รือ
เมื่อนั้นอั้วคำ ให้แต่งพ้อมทังเหล้า ฮีบทอน ฯ

◎ ปะดับทอดถ้อยสอนสั่ง ดาดง
ปุนคำวอนถี่แถม สมเขือ
กินงายแล้วเลยแค คุมบอก
หลานก็ ยินยั่งไข้ในเนื้อ แต่วาน ก็ดายๆ

◎ เมื่อดู่ท้าวแล้วพอก คืนพลัน เทียวเถิน
คองไคดูตั้งไน สารส้อย
พอที่ กัมเวรเว้นปางปะถม หลงหลั่ก จิงแล้ว
ให้ท่าน เจ้าติ่วส้อยคองถ้า ซาติดุนว่าเนอๆ

◎ ว่าบ่อ คึดบี่กน้องเบื้องบาบ จำจิง นี้แล้ว
เปนแต่ บุญสองโสมเถิ่งไพย พายแพ้
เชื่อค่อย ติ่งความเท้าทวนเถิง พระราชเฮาเถิ้น
อันจัก สู้งายแท้ไทเบื้อง บ่อมี่ ว่าเนอ ฯ

◎ ขาจิ่ง นบนาดแล้วเลยสั่ง เสี่ยงวอน
เทพี่ ปุนเงินคำกล่าวนาย ส่องไช้
ปะนมกรไหว้วันทา ทูนเกส
คุนอ่อนไท้เผื่อข้อย ขอบใจ ฯ

๏ ขาจิ่ง พากจากห้องพิเสส มะโนฮม
ไห ๆ ดวาฮอดเวี่ยง เถิงกว้าน
ฮมฮมพ้อมปงหาม ของฝาก
ขึ้นสู่ เจ้าแผ่นด้านเถิงฮ้าน แท่นทอง ฯ

๏ ประดับแต่งตั้งมวนมาก แถวถัน
แพคำกองสำดงา ในห้อง
ท่อแต่ บันนาการเจ้าก็อเมือง ท้าวกว่า
ทุกที่เทียนยอย้อง ผ่อดู ฯ

๏ สะพาดเทียนของฝาก คำวัง
เขาก็ ชมชูเชยกล่าวโอม เอาอั้ว
มีทัง รัตตะนังแก้วผืนจื้น เจียนหลาก
ประดับแต่งแล้วนายงั้ว มอบมวน ฯ

๏ เจ้างวากหน้าเส็งล่ำ ลักแยง
ผดควนขานขอบเยอ เอาไว้
เมื่อนั้น ขุนสมพ้อมนายแสง ถามข่าว
ก้มขาบไหว้ทูนท้าว ที่ยำ ฯ

๏ กอยกล่าวข้อแขพากย์ ดวงนาง
แถว ๆ เสียงขุนสมส่องคำ แวนเผียน
เมื่อนั้น บาไทท้าวเงินยาง ขานขอบ
กูก็ ซ้ำสั่งถ้อยเมียนแต่ นายแสง ก็แล้ว ฯ

๏ ซื่อว่า คิดขอบให้เมือแส่ง คำวัง
รือจัก เบื่องแฮงสู่บ่าวขุน มาต้าน
มีฮ่างมิ่งบ่อ พั้งกอนเกียงโดยเดิม กูกล่าว จิงรือ
สั่งจัก ผ้ายแผ่นด้านเทียวแท้ ยากใจ ดั่งนั้น ฯ

๏ แต่นั้น เบื้องบ่าวต้นท้าวกว่า ฮับขาน
นายก็ จำคองไส้จื่อแถลง เถิงเจ้า
ท่อว่า ภูบาลส้างเฮือนหิน พะราช
กะสันโสกฮ้อนฮมเฮ้า บ่อส่ำเบย ฯ

๏ ใช้กล่าวน้ำนามนาด พงส์กะกุล
เท็งว่า จำเผือเลยล่วงทาง ทูนท้าว
ขอวอนเจ้าจอมบุญ ฮักมาก ปางนี้
เมืองที่พุ้นเฮือนย้าว ตั้งเดียว ว่าเด ฯ

๏ เมื่อนั้น ประบาทสู่ฮับพากย์ สองนาย
อันจัก เปนกมเกี่ยวหย่าลอน มาต้าน
คือดที่ สายนามเนื้อจอมไท ท้าวฮุ่ง กูพุ้น
พ่อพากไว้เมืองบ้าน หยู่พอย ฯ

๏ เทียนย่อมถ้อยไจฮุ่ง เถิงเฮาพี้ตาย
เชื่อฮับ ถอยคำคืนคอบเถิง ธรรม์เหง้า
เทพีเพียงแมนเหลา เหลือราช เฮวพุ้น
เถิงจัก มาเหนียวเถ้าส้นนี้ บ่อควน ว่าเนอ ฯ

๏ ขาก็ ทูนบาทแล้วเลยว่า แวนแซง
หลานก็ ทวนคำงามกล่าวเชย ชมต้าน
ดั่งว่า ดั่งแซงข้อขึ่นความ ให้โทสสั้นนี้
บ่อกว่าเจ้านครด้าน ผ่อไกล หั้นแล้ว ฯ

๏ เยียวว่าแท้เปนโทส พานเมือง ท่านนั้น
คองบูฮานท่วยไท เฮาฮู้
ซื่อว่า บาเจื่องตั้งใจจง หมายมาด ก็ดี
แต่นั้น ซิ่มเคียดฟู้กำเท้ง ฟ่าดหมอน ฯ

◎ กูหยู่ ด้างก่งท้าวเสวยราช เงินยาง
ไผไป่ จาคำหลอนตั้งสู ฝูงม้อย
โอมนางฮู้จาผวน ด้านเติบ ดันนี้
บ่อไช่ เชื้อลูกช้อยจิงแท้ กล่าวคอน ฯ

◎ ไผค่า แฮงมากอุ้มฟ้าเกิน จักกะวาดได้ซาม
อันว่า ดมคามจักค่อยทวน ทงบ้าน
ลือว่า เมืองกูเท้ากงพาน พอมาก
ไผจัก มาต่อต้านเถิงแท้ ห่อนขาม ฯ

◎ ชื่อว่า บั้ดปากท้าวไทบั้ว ระวัง เวี้ยงกี้ดี้
ดูจัก ยอดมคามผอกสู คางเข้า
อันจัก ชูเชี่ยงม้างเอานาง ฮอยยาก จิงแล้ว
เยี่ยงว่า ย้ายกว่าเต้าเถิงหั้น ม่วยคื้น ฮู้เค ฯ

◎ แต่นั้นขาก็ ลุกพากท้าวเลยเลิก ทังอาย
ผันถวาผื้นออกเวี่ยง วังกว้าง
กายหนห้องหอสูง ฮั้วค่า
เหลี้ยวผ่อเจ้าแพงช้าง แต่ไกล ฯ

◎ สะเพื้อกพ้อมบ้ำซ่ำ นางเซ็ง
เขาก็ อาไลลักลั่นใจ จงน้อง
เห็ง ๆ ม้าฮันแฮง ข้ามป่ำ
ม้วมื้ดไม้เปนถ้อง แทบทาง ฯ

◎ ดี้แก่ นกฮ่ายไม้ฮิมไฮ่ กินไฮ
พูเขาขวางฮ่มฮัง ดอยฮั้ง
สุรย์ไคลค้อยเขาคำ ใกล้ค่ำ
ปะดับไพ่ยั้งนอนเล้ง ดวดแลง ฯ

◎ ดี้แก่ ฟ้าก่ำเกี้ยวพูพ่าง พูงพาง พุ้นเยอ
ดาราเฮื้องส่องแสง ไสแจ้ง
เขาก็ คนึงนางแก้วสี้กะสัน โสมฮาบ
เคี้ยดที่ ทัวระคึ้กท้าวนอนเล้ง ต่างสถาน ฯ

◎ เฮาผอก ต้านหยาบหยุ้งแขงแก่ กวนฟุ้น
ซื้มนอ
บ่อมี้ คำภูบาลกว่าเมือง แวนซ้ำ
อันนึ่งดุงกี้ ฮุนความข้อแขแขง พ้นขนาด
เหมื้อนดั่ง ปาหยู้น้ำขังไว้ โทสมัว มากแล้ว ฯ

◎ เมื้อนั้น ลมลวาดไม้ก้องกิ่ง เหมื้อยฮวาย
ฝูงคัวคาหาบคอน แคว่นเข้า
สองนายขี้นลวาพอน เลยล่วง
ทางท่องเท้าเถิงห้วย คาดผา ฯ

◎ ข้ามช่วงกว้างเถิงที่ คำวัง
ลงลวาเฮวฮื้บเมื้อ โฮงฮ้าน
เมื้อนั้น ภูธรท้าวชมพั้ง พี้พาก
แหนฮ่างเจ้าเมื้องด้าน กล่าวแขง ฯ

◎ แล้วมอบเสื้อผื้นหลาก กับสาร
มื้อทวยแยงเยี้ยะเท ทวงข้อง
ฮอยที่ บาดานชั้นเงินยาง ยุคะราช แถนอ
ผิบ่อ ได้ฮ่วมห้องนางท้าว ถวดตาย กี้ดี้ ฯ

◎ ให้ฮื้บดั้งทะไลมาด มวนซาม
ดางายดอมสิ่งเมื้อง ฝูงเหง้า
ดามเที่ยวใช้สองหน พัดพอก
แม่นบ่อ ให้พี่เจ้าแพงด้าน กล่าวดี้ กี้นา ฯ

◎ เดยถวด มาตอกต้านว่าม้อย มัวมุน มักจา
แหนงว่า ตายเปนผีเพิดคน ถางแล้ว
เมื่อนั้น โยธาท้าวปุนมวน เมี้ยนหย่า
คึดฮุ่งแก้วไจฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

◎ เชื่อเยี่ยะ คืนคอบน้ำแวนว่า ทุกอัน
ดูดั่ง ทวงหลานเจ็บบ่อวาย แวนข้อง
แต่นั้น ผันถวาข้ามเขาเขียว คืนเถ่า
ตื่แก่ ตาเวาฮ่ำฮ้องเฮียวไม้ ส่งเสียง ฯ

◎ ทุกที่เห้มหอมเผ่า ไฟฟอน
กอยแฮงฮันฮอดเซี่ยง เซาม้า
เมื่อเถิงไท้ภูธร นบนอบ
เจ้าแผ่นหล้าควนค้าม ไค่ชม ฯ

◎ แต่นั้น แหนพากย์ข้อแจกถ่าว กวนฟุน
มือทวยผมแยกคืน กำทิ้น
โยธาเที้ยนฝูงจุน เหง้าไหย่
ทุกที่ขึ้นเมื่อห้อง คั่งคน ฯ

◎ เมื่อนั้น ท้าวไส่ข้อแรซึ่ม คองฟุน
เขาก็ กมคำควนไค่เชิน ชนช้าง
ปุนกันให้แจวนเงิน พ้ำสนั่น
ผัดว่า นางซึ่มซ้ำเอาอั้ว มอบหลาน ฯ

◎ ค้อนปั้นค้องฮางไหย่ ปะดับเสียง
ดาแคพานหมื่นฮาม ไหต้น
เหลือแต่ โฮงทองย้ายยอเฮียง ฮ้านลุ่ม
น้ำเดือนสันปานซ้อง แกว่งฟาย ฯ

◎ ผัดว่า ข้ามเถือนไม้พูทุ่ม ทานพาย เพื่อนพุ้น
วอนทังหลาส่ำสวาง ฝูงเถ้า
ยนยนย้ายบวยคำ เพงแพ่ง
จุนถูกเต้าเติ้นช้าง ซ่อยแฮง ฯ

◎ ผัดว่า แพ้แห่งต้นท้าวซึ่ม ชมเฟื้อง
ขันจัก มวนแพนแดงเกื่อยชู เชียงถ้าน
กับทั้ง บุญเฮืองอั้วอามคาย คั้วก่อง
หลานก่ำพ้าไปต้าน ส่งสิน ฯ

◎ ถุงฟอกข้อต้านเคิบ ผิดคอง
คนิงคำขึ่นต่ากวน แกวม้อย
เขาว่า เมื่องหลวงท้าวกงพาน พลมาก
ตุหยุ้พี้คือข้อย ม่อนมัน ฯ

◎ เมี้ยนหย่าแล้วปุนบ๋าว โยธา
คึดพอ เอาขันคำไส่ตาง โตงเหล้า
เมื่อนั้น เสนาพ้อมกินเมา ทุกหมู่
เมี้ยนสั่งเจ้าปะนมท้าว ที่สถาน ฯ

◎ ชะพู่หน้าพระบาท สี่คาน
เติ้นจุนถวานเลิกแค คลาห้อง
แม้งนิ่ง สุริโยถ้าบาดาน เดินต่ำ
จัดหมู่น้องนางท้าว ฮ่วมเพา ฯ

◎ เมี้ยนซ่ำเข้าทวยไส่ ทะไลจิ้น
พอดีเซาส่วายมือ เช็ดผ้า
เมื่อนั้น สนควนขึ้นสถานเพียง ถดม่าน
แปปื่นหน้าผันเหน้า แนบนอน ฯ

◎ เมื่อนั้นนางกว่า ผู้ผ่านพื้นมนุสราช ถือเกียรติ
ปุนความ ยินภูธรเพิ่มไป บ่ฮ้าย นี้ก่อน
กัวเกงต้องโพยเสี้ยน เสิกไหย่
ดั่งนั้นรือจัก หว้ายเถื่อนไม้ทันท้าว ที่พด พุ้นซาม ฯ

◎ บัดนี้คิดไค่ไปพ่างท้าวคดาแท่นทองเหลืองว่ารือ
ไค่จัก ปุนบี้เดือนอ่านเจี่ยง จำหมั้น
เมื่อนั้น ภูธรท้าวทงเมือง ชานม่วน
พอกี้ อับปะไชคฮ้ายเนาห้อง ห่อนคง เมื่อใด ฯ

◎ แหนงจัก สู้ ส่วนเมี้ยนมรนาด หัวพายเพื่อนพุ้น
ปะสงเสี่ยงขับแช่งหาน เมื่อฟ้า
แต่นั้นนางก็ ผันผินแก้วฟูมฟาย นองเนต
น้ำฉูบหน้าเที่ยมท้าว แนบนอน ฯ

◎ ผ่อเห็น ยั่ง ๆ เหลื้อมตาเรส เฮืองบน
ออระชอนหลับชั่วดี้ เตื่อนซ้าย
นรินท์ผู้ ผดควน แล้วตื่น
พระบาทย้ายมาห้อง แท่นเพี่ยง ฯ

◎ แต่นั้น ฮื่น ๆ เที้ยนโยเชส ทูนไคด
เคือ ๆ เสี่ยงแส่งคัว ควายช้าง
นับแต่ พันตัวให้ปุนไป จูงแจก
เฮาจัก ม้างซิ่มซ้ำเซี่ยงถ้าน ด่วงผัน ฯ

◎ ไผหาก คิ้ดแผกข้อแชอ่อน โอยขาม ดั่งนั้น
พื้นคอเทดูกเมี่ย ขายจ้าง
ยน ๆ ย้ายขามดาย เดี่ยนสาด
เหลือแต่ห้องโฮงฮ้าน ดุ่มเท็ง ฯ

◎ ชะเพื่อกพ้อมอามาตย์ เฮี่ยงมวน
เมื่อนั้น เร็งโฌตอมแต่นาง ฝูงเหง้า
นรินท์ผู้ ผดควน ท้าวกว่า
นี้วแนบเช้าบนไท้ หิ่งเมือง ฯ

◎ ต้าเผ่าชั้นเชื้อชาด แนวนามมากิน
ตูจัก เนื่องแพนเถิงซิ่มซม ชนช้าง
คันว่า ยอตาวต้องสมคาม ให้ปอด
ผัดผาดซ้ำเซี่ยงกว้าง เบ่ายอม ฯ

◎ เสื้อปากต้าวผาหลอด แดนพาง มากิ้น
ดูค่อย เดินตอมพดเพื่อนคู เติมคุ้ม
คุมหลานได้นางงาม นงถ่าว
ต้าบู้เชื้อเชินคุ้ม ไพ่พด ฯ

◎ จัดบ่าวพ้อมทุกที่ ยาหลง
ฮมฮมคนคั่งเดิน ตอมแล้ว
ฝูงคัวเค้าเทลง ทวนปาก
โยเชสท้าวฝูงแก้ว นั่งเนือง ฯ

◎ ชะพากพ้อมยอหมาก ขันคำ
ตาเปื้องจัดฮีบแค แถมน้ำ
สะไหวซ้องกำเชิน เพงแพ่ง
ค้อนโคดค้องเสี่ยงห้าว เฮ่งกอง ฯ

◎ ให้ฮื่มเหล้าตาแกว่ง ไกวปาน
แหนถองเถิงเผ่าผี้ กินพ้อม
ตูจัก กือหานเข้าเงินยาง มื้อก่า นั้นแล้ว
เฮ่งจัก แล้ชะค้อมเมื่อหน้า ซ่อยแหน แต่เนอ ฯ

๏ ให้ผาบได้อั้วค่ำ อามคาย
ตะวังถ่ำแนนฮ่วมสวน เสถียมกว้าง
ทานพายแพ้พลกือ กอยง่าย
ตั้งนั้น จักแต่งตั้งปางช้าง ผอกพลี่ ฯ

๏ เมื่อนั้น เมี้ยนบ่ายเบี๋องปานแกว่ง สะเด็ดการ
เดินเชา ฝูงมุนตี่แต่งกัน กินเหล้า
ภูบาลเหนี้ยวกำคำ ค้อมก่อง
นางนาดเหน้าเทื่ยมท้าว หยู่เส่งี้ยม ฯ

๏ ย่อง ๆ เนื้ออู่แก้วแฝงพี่ เพิงคอม
ซดทาลงซ่ว่านไหล เหลื้อย้อย
ดูจัก ขอวอนไท้ทวนยอม คำเคี่ยด ปางนี้
เซิ่งซื่ม เจ้าตุ่มพ้ำกอยถ้อย กล่าวแซง ฯ

๏ กัวว่า บังเกิดฮ้อนเคาะห์เบี่ยด บาทา
อันว่า คำแหนงโดยตั้งเฮา แฮงฮู้
พอที่ เร็งญาเยี้อนปี่ดุน แวนปอด
ฟังพากย์ซ้อเคยฮู้ อ่านเจี้ยง ก่อนเถิ้น ฯ

๏ เยี่ยวว่า พลโคดค้านคื้นยาก ยังทาง นั้นซาม
เชาก็ดื้อว่า หินเหวเฮี้ยงหมื้นผอม ผาชั้น
เมื่อนั้น ภูธรไท้ซานนาง อันชอบ
พอที่ กัมเกิดซั้นเนาห้อง ห่อนคง เมื่อไดฯ

๏ อันว่า คุนอ่อนห้ามยินชอบ เชื่ออวน
จักค่อย ลงพลไปต่อตุง ลางเมี้ยน
ชื่อว่า ขวันหัวตู้ซวนพอง พ้อมพ่าย ก็ดี
ไผจัก อดติ่งเสี้ยนคำฮ้อน ฮอดหู ได้เด ฯ

๏ แต่นั้น ทุกฝ่ายเค้าช้างเฮือ เฮื้องงา
เฮาจัก ชูเงินยางบ่อกัว เกงย้าน
เด็งเห็น แพนหางด้นเหลื้อนา นองเคื้อง
โยเชสต้านเสี้ยงก้า กล่าวหาน ฯ

๏ เมื่อนั้น เฟื้อง ๆ กั้งคั่นฮ่ม คูนเมื้อง
โสมคานนางลูกแมน มัวไห้
เยี่ยวท่อ ทำเบี๋องบั้นโสมคาม แพ้เพื้อน
ปะนมแนบนี้วผันไท้ แทบผัว ฯ

๏ ค้ายเผ่าเหน้ากอยเกื้อน ทุกคน
วอนเหนื้อหัวฮู่งตู ฝูงข้อย
ชมชมน้ำชลที นองหยาด
ท้าวกว่า เจ้าติ่วส้อยชมต้าน สั่งนาง ฯ

๏ แต่นั้น ขึ้นขี่ช้างคลาคลาด เมื้องปะกัน
เลงดู แพนหางปุนบ่าวไป หัวหน้า
โยธาเที้ยนเหงพัน เหง้าไหย่
ฮื้น ๆ ม้าอวนแส้ ออกเวี่ยง ฯ

๏ ไย่ไย่ช้างย้ายย่าง ซ้ำเซิง
แม้งนิ่งเถิงที่ เชียงบานบดบ๋ำตาน เดิมตั้ว
ดี้แก่ ฮังเฮื้องงี้วหลายพัน ทองเทด
นกฮ่ายไม้ชมพั้ว เพื้อนคนา ฯ

๏ ผ่อดู สุริเยสเส้ามัวเมค บดออน พุ้นเยอ
เมื่อนั้น โยธาปุนแต่งเดิน ยังค้าง
นรินทร์ย้ายกุญชร เซาจอด
ลงจากช้างเมื้อฮ้าน ฮ่มขวาง ฯ

◎ ทุกที่พ้อมปงจอด เชี่ยงบาน
เถงดู แพนหางเหลือท่งนา นองเต้า
ขุนยังพ้อมกวานแก อ้ายก่ำ
พลยิ่งเท้าฮิมน้ำ คั่งแพน ฯ

◎ ค้ายต่ำเบื้องงอดบ่อง เชี่ยงผา
แจนแจนชัดซู่เมือง มวนม้า
แองกาเจ้าคำวัง หลานราช
มันนั้น เปนกิ่งเหง้าแนวน้ำ ที่เซง ฯ

◎ ละพาดพ้อมทังท่าน พยาหลวง
เร็งโฌยนซู่ขุน ฝูงต้น
บัดนี้ ฮมทวงค้อยคิดใน นงเคียด
ท้าวซื่มซ้ำคำต้น ดื่นปะมาน ฯ

◎ ต้านเบี่ยดเบื้องเฮาถ่อย ดูแควน
ฮือว่าเมืองมัน จำกงพานแผ่ไป ปุนกว้าง
ไผจัก ยอแพนเข้าวังเวี่ยง ยดยาด มาเถิน
ต้านเติบม้างทะลายฟ้า ฮอดเฮา ฯ

◎ คัดบ่องเมี้ยนขอขาด ไมตี
ฮือจัง ทำใจเหงาหยู่ทง คำฮ้าย
เร็งโฌเมี้ยนพาที ละเด็ดพาก
แกวก่องพ้อมอายเกื่อน ขุนเพ็ง ฯ

◎ เขาก็ คิดเคียดพู้เชิงขนาด ฮมฮม
มิฮ่างเมืองมัน มีผาวังแต่เพง ถงถ้อม ฮือท่าน
บ่อควน จาคำเข้มขมแขง ต้านตอบ เฮวนี้
ผัดว่า ซ้ำแอกค้อมทังอั้ว อุ่นอาม

◎ แต่นั้นท้าวกว่า คิดขอบใช้นายมาด ปุนไป
มิ่งเยี่ยะถาม ทางเมือพูสูงกล่าวถอง เถิงข้า
บัดนี้เฮาจัก ไกวตาวเข้าเงินยาง เทยาด
ให้แต่งหน้าบื่นเต้ม ล่วงทางไว้เนอฯ

◎ มันก็ นบนาดแล้วเลยล่วง เดินผถู
กายดงยางฮ่มงาม เงาซ้าย
แม้งนิ่ง ทวนเถิงท้าวพูสูง ผาหลอด
ขึ้นกล่าวอ้ายสองข้า ขอดคำ ฯ

◎ นายมาดเมี้ยนเมือคอบ เรงฌา ก่อนเถิ้น
เฮาจัก นำทางทวนก่อนพล ไปหน้า
มันก็ กอยแฮงขึ้นลวาพอน เทียวท่อง
ถวายพากย์ข้อขุนข้า ขอบใจ ฯ

◎ ผ่อดู สูรย์ส่องค้อยคุมมืด มัวแสง พุ้นเยอ
เสี่ยงนัน ในเกยหลวงสั่งลา ลงห้อง
แม้งนิ่งบาก็ จงเถิงแก้วแพงเมือง เมี่ยมิ่ง
คำหิ่งน้องนางท้าว คู่คน ฯ

◎ พอที่ ทำโทสแพ้พันลิ่ง สัตตู เมื่อใด
ดั่งนั้นคือว่า สวางบุญคุนคอบเฮือน เฮี่ยงหน้า
ซะเบุเนื้อสวยทอน ทังฮู่ย
เจ้าห่มผ้านอนแล้ง ลวดกะสัน ฯ

◎ ออระทู่ยฟ้าดาวเฮือ รัสมี
ขอน ๆ เสียงไก่ขัน ขานก้อง
นายเนื่องย้อยวัสดี ลงหยาด
พลพวกพ้องปุนตั้ง แต่งคัว ฯ

◎ เมื่อนั้น อ้ายหาดพ้อมพูทุ่ม สามมะเหง
หนัวหนัวปุนบ่าวพล ไปหน้า
เถิงที่ พองายแล้วเส็งกัน กอยกล่าว
อันที่ท้าวซิ่ม เจ้าลุ่มฟ้าเฮาเพิ่ง ทุกประการ ๆ

◎ เพิงที่ เฮาฮีบไช้เรี่ยวข่าว ยังควน หั้นซาม
สาน ๆ เสียงสามมะเหงสั่งขา ปะดับถ้อย
บ่คนแถวก็ มวนพลข้ามกายแดน พูทุ่ม เฮาแล้ว
ให้ท่าน เจ้าคิ่วส้อยปุนตั้ง แต่งดี ว่าเนอ ๆ

◎ ถือว่า เลิกทุ่มพื้นเพงยาด เงินยาง แถเยอ
เผื่อก็ มีใจจงจอดทวน เถิงท้าว
แต่นั้นข้าก็ ดีดายย้ายทัวระทาง ร้ามเถื่อน
แม้งนิ่ง เถิงบ่ำพ้าวซ้องยอด เชี่ยงจวง ๆ

◎ จัดเพื่อนเข้าบั้กดูใหย่ เมื่อเมื่อง
ยันความ หาอาวพวงฮื่บนำ เถิงเจ้า
ข้าก็ ปะนมเนื่องนิ้วเดยถวาย เถิงข่าว
อ้ายที่เหง้าผาหลอด แดนแถว ๆ

◎ เขาก็ คิดอ่าวอ้างท้าวที่ เงินยาง
เฮานี้ เปนแนวนามแต่เพง พูล้าน
จาก็ จำเผื่อผ้ายทางเที่ยว เถิงราช
เห็นที่ ท้าวกว่าถ้านพลคือ แต่งตาม ๆ

◎ เขาจัก ผัดยาดอั้วเอาอ่อน สองดี ว่าอัน
ยอสมตามได่ชู ชนช้าง
เหมือนดั่ง สิงยี่ฮ้อนโดยแถว กวนราช เฮาแล้ว
ทังว่า ตั้นเถื่อนกว้างเผื่อข้อย ขอดแฮง ๆ

แต่นั้น ท้าวซิ่มพู้กำฟาด เท็งหมอน
สูเยียะ ตาแสงปะดับแต่งถัน แถวเข้า
เดยลวด ปุนตาเหล้าไหพอน เพงแพ่ง
ค้อนบ่ายหน้ากองเค้า ฮีบนัน ๆ

◎ ทุกแห่งพ้อมเฮวฮอด ภูบาล
เฮาจัก ชนซาวปะกันเกื่อยชู ซิ่งม้าง
เขาก็ มวนมาบ้านหลายแสน ลืนส่วย เฮาแล้ว
ผัดกล่าวม้างเชี่ยงถ้าน หย่าหวัง ว่าเนอ ๆ

◎ ผ่อดู ออระท่วยฟ้าเส้าเมก มัวแสง พุ้นเยอ
หังหังปุนบ่าวพาง ตอมเข้า
ปะมานเมี้ยนพาแดง แล้วหย่า
น้ำหล่อเหล้าเพงแล้ว กล่าวนาย ๆ

◎ สะพาดน้วนบนอบ เรงโฌ
มือทวยปานแกว่งปุน เปนถ้อง
ฮมฮมเปิ้องชลทา ทงเที่ยน
ค้ายบ่าวน้อยกินพ้อม พ่ำเมา ๆ

◎ ฝูงหมู่ข้าเขาเปี่ยน บั้นโดง
แต่นั้น ทังหลายเขาแซกพาง ปะนมไหว้
ผลควนเหง้าพยาหลวง ท้าวซิ่ม
คิดชู่ชั้นตะวังไว้ ผ่อตาม ๆ

◎ หลักตื่มฮู้แสนสิ่ง สับพลัน
ปุนแคงควนคู่คน เขาช้า
ฮอมเงินฮ้อยปงบั้น ฝูงบ่าว
เขาก็เซงซิ่ม เจ้าลุ่มฟ้าใจแจ้ง ที่ย่ำ ๆ

๏ ถามข่าวท้าวพุทุ่ม ทังสอง แต่เนอ
เฮายัง มีขันคำเคียงถาย ลงต้อง
อันจัก ผองคุนลันเหลือดิน ดูปะเสิด จิงแล้ว
เมือฝาก ขาพี่น้องโดยได้ แต่เบา ก่อนเถิ้น ฯ

๏ แต่นั้น ข้าเคิดค้ามเดยตื่น ตกใจ
มือทวยเอาไส่หัว หุมอ้าง
เคียมแต่ เฮาเปนข้ามาไน พุทุ่ม
ของฝาก เจ้าคิวช้างชมเมี้ยน แต่งดี ฯ

๏ แม้งนั่ง สูรย์สองซ้ายลงสุ่ม บดผิว
ยอมือ ทูนบาสีถวดเดย ลงห้อง
ถิวถิวข้ามเขี่ยวทาง ทัวระเยส
เบ่าฮู้ ก็เถือนถ้องผาต้าน เถือนกอง ฯ

๏ เมื่อนั้น ผู่แห่งเหง้าทงเทส บูฮาน
เส่งกัน ดาแพนทองฮับปุน ไปต้อน
มุนตีต้านความหาน หุมมาก
โยะเขสฮ้อนฝูงแก้ว กล่าวเฮือง ฯ

๏ ให้แต่งเหล้ามวนมาก มาไข
ปุนเปืองปะดับฮับพาน เพงน้ำ
เสากองไค้สะบัดไข ชมม่วน
กำแจกซ้องฟายแล้ว พ้องบั้น ฯ

๏ ทะถ่วนเที้ยนโยเขส เต็มเติน
เกรีนันแส่งสูน เสียงห้าว
เฮวเฮ่ง เชินความให้นายเฮือน ปะดับฮับ
เจ้าหมื่นม้าวคนิงแจ้ง จอดการ ฯ

๏ เขี่ยวว่า แกวถิบช้างซึ่งฮ่อม ทางฮอมตั้งนั้น
ยูเขาผานแผ่พล มาอ้อม
บ่อฮ่าง ยอมมือให้ไผถวน กุมราช เฮาได้
แหนงจัก เมี้ยนชั่วพ้อมเมือฟ้า สู่นาง ฯ

๏ เมื่อนั้น อามาตย์ต้านท้าวซื่ม ชมหาน
มาโฮา ปุนแพนหางออกไป ดาต้อน ดูเบ่า
อันว่า สามมะเฮียวผู้คนหาน ท้าวหนุ่ม
ใจเบ่งพ้อนคิ่งง้าว เงือดกาง ฯ

๏ กัวท่อ ฟ้าทุ่มน้ำเทท่าว มานอง พุ้นตาย
เฮาบ่อ วางเมืองหลวงหย่าจา จงบั้น
ฮมฮมซ้ำกองสูน เพงพาด
โยเขสท้าวฝูงต้น พ่ำเมา ฯ

๏ พระบาทให้เมี้ยนบั้ว หลุบถอน
เดินฝูงเขาพวกคัว ปุนเข้า
ทะถอมเที้ยนทะไลจึน ถอยเถิก
ตั้งแต่เท้าโฮงฮ้าน แท่นทอง ฯ

๏ ชะเพิกพ้อมขุนใหย่ ตอมมวน
ในพลานเสียนถ่องแถว ถันกว้าง
ผลควนไท้ทงเมือง ให้ว่า
ปะดับแต่งพ้อมนายช้าง ชู่ด้าน ฯ

๏ เมื่อนั้น ทุกที่เที้ยนเดินหย่า หลบถอย
ฮมฮม ยอทะไลจึนแจกทาน ทั้งเช้า
แม้งนั่ง วันเฮียงต้นหลิบดอย เดือนส่ว่าง
ค้ายสิ่งเหง้าถาไท้ พากลง ฯ

◎ พระบาทท้าวย้ายย่าง เมื่อสถาน
ฮมฮมลดม่านคำ ลายค้ำ
เทหวงค้อยคิดหาน หุมมาก
ใจวู่ฮ้อนกำต้ำ ตาบเทียม ฯ

◎ เมื่อนั้น นางซ่มต้านท้าวปาก ผันตัว
ยินว่าแกวมา ขอโสมเสงี่ยมเหนี่ยวใจ จงอั้ว
ดังเล่า มาล่วนให้เปนมัว ยุคราช เฮวั้น
เลิกบ่อมั้วเมืองล้าน ทุ่มนอง ฯ

◎ ภูวนาถต้านตามแพ่ง ขันตา
พอที่ เวรถองเถิงถึกเฮา ฮือห้าม
แต่นั้น ไล่ยาค้ำหลายยาม แล้วตื่น
เดือนด่วนข้ามกวงฟ้า ฮุ่งมา ฯ

◎ ฮื่น ๆ ช้างควานอาบ ปะดับดี
ลินควนลุกพากมา ในห้อง
มุนดิ้ขึ้นเถิงโฮง แล้วสั่ง
ค้อนเฮ่งค้องพลเข้า หมู่เกี่ยว ฯ

◎ ยั่งยั่งเบื้องงัววาด คำยอง
ทั้งสามมะเฮี่ยวอ่อนสอง ขุนช้า
แหนเวี่ยงไว้อาวพวง พลสว่าย ควนแล้ว
นับแต่ ล้วนลูกท้าวฝูงก้า ขอดไป ฯ

◎ เจ้าอว่ายหน้าเตินแล่ง สมคาม
ยาลอน ไลไผเสียบ่อเติน ชนช้าง
นับท่อ พายงามได้สามพัน ตัวเลือก
ปะโคนคาดเมี้ยนมวนห้าง เคืองคำ ฯ

◎ ระพู่พ้อมงาเผือก เซียงแดง
ชื่อว่า แกวคาลนแผ่นดิน เดินเต้า ก็ดี
จักค่อย คูนหานให้แขงเชิง ซิ่งที่
หย่าล่วงเข้าลวงแคบ โคบพล เพื่อนเนอ ฯ

◎ แต่นั้นเขาก็ นบนาถแล้วขึ้นขี่ พายงาม
ยนยนยอหอกดาว เติมแล้
ไหลหลามเท้าบางบิน อ้อมท่ง
ผัดว่าแพ้พลต่อ เกิบแกว ฯ

◎ ผ่อเห็น ทะล่งพุ้นถ้ำแอ่น ผาจวง
หลิงดู แถวทางฮอมฮิบคอ คาบ้าน
แยงยังขั้นเซียงหลวง พระราช
ไพ่แตกเจ้าเซียงล้าน ซู่พาย

◎ คบนึ่ง เถิงที่ห้อยคาดหลิ่งเผือก ผาทอง
หัวแหลมแกวผ่อพาย เห็นฮ้าย
ลางพ่องตั้นเดินดง ลักลอบ
แต่นั้น ปุนแจกตั้งขวาซ้าย แต่งชะกัน ฯ

◎ ปะกอบหน้าท้าวหนุ่ม สามมะเฮี่ยว
คูนมันเปนเชื่อนแรง ขนงค้น
เลงดู งาเซี่ยวช้างแมนฮำ ปงฮอด
พลมากล้นฮิมห้วย ไห่หาน ฯ

◎ อ้ายหาดท้าวฟ้าหลอด คิดทัน
เขานั้น วิญญานยังฝ่ายซาว เซี่ยงล้าน
นายจันเจ้าหนองตัง ขึ้นซิ่ม
คิดเบ่า ย้านไคแท้ตี่ช้าง ซวาดหา ฯ

๏ หลักตื้นฮู้ฮีแต่ง　สมคาม
แมนมาหลายเดือนมา　ขุนข้อน
กูเบ่า ยินขามแท้ทวนสาน　โสมผ่า
แกวเงือดค้อนตีช้าง　ช่วยแฮง ฯ

๏ แต่นั้น สว่า ๆ เบื้องท้าวหนุ่ม　สามมะเฮียว
ไสพาย แยงแมนฮ่าฮึบทาน　ทันหน้า
เถงดู งาเขี้ยวเจ้าหาแกว　กวนต่อ
ข้าซึ้ม เจ้าถุ่มฟ้าตีช้าง　ถวดชน ฯ

๏ ซัดฮ่อไกถ้ง้าวเงือด　งอนแถว
แมนฮ่าฮนฮึบหนี　วางค้าง
แกว ๆ ท้าวสามมะเฮียว　เฮืองฮาด
กูนี้ ข้าซึ้ม เจ้าติวช้างสู้ฮู้　งึดมือ บ่อนั้น ฯ

๏ เลือดหยาดย้อยแซนซาด　พอเมา
เสียงฮือแมนแยกมวน　มาอ้อม
แยงเขาเบื้องนายจัน　ข้าซึ้ม
ย้ายหมู่ช้างงาค้อม　เคืองค่ำ ฯ

๏ ซื่อว่า แกวตึมล้นเหลือแผ่น　บาดาน ก็ดี
ฮมฮม ชาวหนองดังแยกกัน　ถางถ้า
สูจัก หวังผานได้โดยใจ　จงง่าย ก็ซื่อ
ขอฟาดช้างตัวก้า　กล่าวหาน ฯ

๏ งัวย่ายเข้าเซินซ่อย　จ่าจน
งาสานสอยเลียบงวง　พายแย้
วางค่าต้องตีชน　ขจัดแตก
งัวย่ายแพ้ตีช้าง　ซวาดแฮง ฯ

๏ แต่นั้น เสียงแซกเบื้องแกวเคียด　กูนมา
ขุนยัง นองแผ่นดินดาดแดง　ดูฮ้าย
สามมะเฮียวตั้งดาดี　ซัดฮ่อ
ค้ายปากชั้นเซียงด้าน　พ่ายมวน ฯ

๏ ซะพุ่มช้างท้าวไหย่　หุนบัง
เถงดู แกวกวนแซงซ่มเขา　ขุนข้อน
ค่ายวงย้ายดังเดิม　ตำขนาด
ชนโฮมซ้อนงาหลัง　เหลือดไหล ฯ

๏ ข้าซึ้มเบื้องขอฟาด　ฟุบตี
แกวก็ ไกวดาวแซแซกหาน　หุมสู้
แหนงว่า ก็ดีแล้ววางเวน　ฮั้วค่า
ดังจัก วายคอบชู้ท้าวท่าน　แฮงกา ฯ

๏ ค้อมว่าแล้วง้าวเงือด　ค่ายวง
นายจัน ไกวฮางพาแกว่งแยง　เผลียงช้าง
มันก็ ซวางหนีฟ้าวเพ็ดขุน　เซินบ่าว
ตีก่อ ช้างนิดล้มตายบ้าง　พ่องเซย ฯ

๏ เมื่อนั้น ทะม่าวหน้าท้าวกว่า　กวนฟุน
ตีพายเงยเกียวมวน　มาหน้า
สามมะเฮียวสู้ปุนใจ　เจียนกล่าว
เถิกทุ่ม ได้ถุ่มฟ้าหลายท้าว　ฮาบเฮา ฯ

๏ เพิงขอบไซ้เซียวข่าว　เร็งฌา บ่อนั้น
ดางตั้ง เอาหัวเขาหมู่เซย　คืนไหว้
แกวก็ มวนพลเต้าเต็งมา　พ้อมกว่า
ทุกง่อนไม้เคียระด้าง　ดาดพล ฯ

๏ เฮาก็ ฮบฮาบเพ้หลายท่า กะจัดจวน
ยังเล่า นองพลมาดั่งเหมือย ไหลข้อน
แหนแก่ ผลควนให้ฮมเพิง คนิงมาก ปางนี้
แต่นั้น โดยเฮ่งฮ้อนเฮวม้า ฮีบแฮง ฯ

๏ ค้อมฮอดริ้นไรพากย์ ทุกประการ
เติมคำแถลงชู่อัน เอาไหว้
ฟังพอแล้วภูบาล กอยกล่าว
ค้อนโคดไค้กองค้อง ไห่หัว ฯ

๏ จัดบ่าวให้หมอไก่ มาพลัน
เฮาจัก ปองตัวดีด่วนถอง เถิงค้ำ
บัดนี้ ขุนแกวเจ้าเมืองปะกัน คนมาก เฮาพุ้น
ผัดกล่าวซ้ำเชียงด้าน เบ่ายอม ฯ

๏ บัดปากพื้นท้าวบั้ว ตงกวาน
เฮาก็ ฮอมแพนหางแต่งปุน ไปต้อน
ดูดั่ง ฝูงหานช้าเซาตาย จมมอด
ยังเล่าข้อนคืนน้ำ ยิ่งฝ่าย ฯ

๏ เจ้ากล่าวแล้วหมอทอด ปะลิทธิ์ดู
เลยทวายตัดกากย้ำ ยังหมั้น
ตั้วนี้เฮียกชื่อ มังฟูเบื้องเฮาสูง สุมฮาก
ดีท่อ เขาะขอดเข้าเชียงด้าน หยู่แซง ชอบแล้ว ฯ

๏ จักเล่าซ้ำหลายพาก รือควน แลซาม
หมอก็ แถลงโดยเติมปู่คู จาเจ้า
ทานกี้ แกวกวนฮ้อนฮมเฮา นานหน่อย
อันจัก เข้าล่วงขั้นเชียงด้าน เบ่าถอง ฯ

๏ เหมือนดั่ง ยังชอบวอนกิ่งเชื้อเชิญซ่อย ฮักสา
มันก็ ผองความควนแต่ย้ำ ยังไหว้
เร็งญาฮูฮมเพิง ท้าวฮุ่ง
เมื่อนั้น หมอคาดแล้วทูนไหว้ จำเริน ฯ

๏ เจ้าปิ่นหน้าเลงฮุ่ง ทุกถวง
เติมเสียงไสสั่งส่อง นายไช้
เชือเยียะ ทันพลเข้าเวียงหลวง ระวังราช เฮวเกิ้น
ให้เลือกช้างตัวต้น แต่งมุน ว่าเนอ ฯ

๏ ประดับหมู่ท้าวคืนอาด กอยงาม
เยียวว่า ลุนพลแมนฝ่ายหลัง เลี่ยข้า
เขาก็ ขานความแล้วปะนมลา เลยล่วง
ขึ้นขี่ม้าเฮวฮ้อน ฮีบทาง ฯ

๏ พ้นเถื่อนกว้างเถิงช่วง ลมคาม
เขาก็ลุมพาย มวนทันกางหยู่คอง คนไช้
มันก็ ฟังกอนข้อแซงาม แล้วผ่อ
แกวเกือนไกลพอปึ้ม ซั่วปิ้น ฯ

๏ ว่าเบ่า ต้องต่อช้างชนฮาบ ยูแฮง ดั่งนั้น
ดอนจัก ถอยคืนหลังเพื่อน เติมคู่ฮ้าย
เขาก็ แบ่งพลพ้อมหัวกม กอยพอก
ท้าวกว่าย้ายพลเข้า ซ่มมา ฯ

๏ เบื้องขอกซ้ายแกวก่ำ แมนฟอง
กวานแก ทั้งแองกาเกี่ยวสาน ไสเข้า
สามมะเฮียวถิ้มพายทอง ทวนผ่า
ค้ายสิ่งเหง้ายอพ้อม พาบชน ฯ

◎ สว่าสว่าข้าท้าวซึ่ม ซมหาน
นายจัน ตี่แมนฟองฟาดขอ กะซันซ้าง
แปสานพู้เพื่ดเฮว ฮามเพียก
ซ้าท่านเจ้าเชียงถ้าน ไล่ตาม ฯ

◎ ค้ายเผือกเบื้องท้าวหนุ่ม สามมะเฮี่ยว
ยอแยง ตำกวานแกแกว่งตาว เบื้อยเบื้อง
งาเขี่ยวค้านคุงไพ เท็งแท่ง
เบื้องซึ่มพ้อมเอาได้ โห่หาย ฯ

◎ เทื่อนั้น สะแม่งได้ท้าวไหย่ กวานแก
มันก็ โทมพายหนี่กว่าเมื่อง ดูฮ้าย
ปะแหวเนื้อเลยถา ดดเคื่อง
ค้ายบ่าวแย้ยินง้อ งึ่ดดะอา ฯ

◎ เมื่อนั้น เฟื่อง ๆ ซ้างงัวย่าย ค่ายวง
ยอทวน แยงแองกากถ่าวถาม เถิงถ้อย
หลานี้ เปนเขยท้าวนครหลวง ซั้นซึ่ม แถรือ
อั้วค่า เจ้าติ่วส้อยเซินเซ้า สู่เมื่อง ว่าอัน ฯ

◎ ให้ท่าน คิดตื่มตั้งตางพ่อ ซนพาย
เฮาก็ ซมเบื้องภักตร์เพิ่งอวน เอาอ้าง
แต่นั้น แองกาเว้นวางอาย อับปาก
แปปิ่นหน้าดุนซ้าง ซวาดหน ฯ

◎ สังบ่อ เยื้อนยากให้เผืออุ่น มายมื่อ ก็เด
เมื่อนั้น สามมะเฮี่ยวเดินแต่งพด คื่นพ้อม
เสี่ยงกื่อก้องกะดิ่งทอง ทวนย่าง
นักเนื่อง แต้ซะค้อมคื่นสู่ นครหลวง ฯ

◎ ค่างค่างแก้ซ้างอาบ บางบิน
เซาฮึ่บ เนื่องกันเมื่อสู่โฮง พันห้อง
ถวินไหว้ราชา กอยกล่าว
บอกที่ต้องแกวแย้ ย่อยกะจวน ฯ

◎ เมื่อนั้น ค่าว ๆ หน้าท้าวซึ่ม ซมถาม
เคื่องจัก เต็งมวนมาฮอดเฮา วันนี้ รือไบ่
เซาก็ ซามเฮาตั้งเวียงสูง แสนง่อน
เหมื่อนดั่งพ้อมเถิงหนี้ เมื่องาย ทุกแล้ว ฯ

◎ หมักหม่อนหน้าท้าวหนุ่ม ทุกซุน
ทังหลายพักไค่ถง ถาเจ้า
ภูบาลห้ามปุนความ แควนเหนี่ยว
ให้แต่งเหล้าพานก้อง ส่องพัน ฯ

◎ จัดฮื่บพ้อมกินเที่ยว ทุกนาย
ยอคำแตงแจกบั้น ฝูงเหง้า
คิดที่ ทานพายต้องพดแกว กวนยาก เฮวพุ้น
เมื่อนั้น นบนาถแล้วถาเจ้า เถิกถง ฯ

◎ ตี่แก่ วันพากเมี้ยนมัวมื่ด ดับเมื่อง
ฮงฮงเดื่อนส่องงาม เงาซ้าย
เฮื่อง ๆ ใต้เทียนยวง เท็งแท่น
พระบาทคุ้มยินฮ้าย บ่อสะเบย ฯ

◎ เซี่ยงแกว่นไซ้ยอื่น ทะไลคำ
ภูธรเลยสว่ายมื่อ เซ็ดผ้า
ธรรม์ย่ำขึ้นสถานเพี่ยง นอนเสื่อ
แม้งนิ่ง เดื่อนด่วนข้ามควงฟ้า ไก่ขัน ฯ

◎ คึแก่ สูรย์เฮือแจ้งใสส่อง เท็งพู พุ้นเยอ
ไนเมืองนั้นดึ่มคู แถมค้าย
ซะบุ้เนือบาไท เถิงนอก
เสเนสพ้อมทังค้าย หยู่วอน ฯ

◎ ผ่อเห็น แพนหอกเหลื้อมเหลือท่ง เงินยาง
พุ้นเยอ
ปะคื้อคำออนอว่ายมา มิ้ยั้ง
ไหลหลามเท้าบางบิน กากาด
มุ่งเห็น ฟ้ามึ้ดตั้งถมด้าน ส่งฝน ฯ

◎ ทุกที่เที้ยนทุงดาด คับนา
ยนยน ชาวคำวังเบิยะเซิน ซัดไกล้
เมื่อนั้น แองกายองหัวพาย ทงเพส
เฮวฮึ้บ ไช้แล่นม้าเตนแส้ ส่งเสี้ยง ฯ

◎ น้องท่าน ผู่ก่งท้าวปะชิดเทส ทวนเถิงหั้นแล้ว
กัวท่อ ส่องแพงเฮวฮึ้บเดี้ยง ไจน้อง
เมื่อนั้น ฝูงสาวซั้นซานหลวง เมินมุ่ง
บ้ำซ่ำคุ้มคนิงฮ้อน ฮอดแส่ง ฯ

◎ พุ่ง ๆ แส้ซะค้อมซั้นซื่อ เซี่ยงสำ
ปุนแปงเกยก่อสูง สุ้มค้าย
พยาแกวเจ้าเมื่องปะกัน ท้าวกว่า
ย้ายหมู่ช้างเชาชื่อ หนองตัง ฯ

◎ สว่าสว่าพุ้นท้าวแตด แตนผี่
กวานแก เชาซุนบังเบิกมา เซี่ยงด้าน
อันจัก ที่ดูด้วยพดแกว ฮุ้มาก จิงแล้ว
ดั่งนั้น แสนต่อด้านควนได้ เบ่าชาม ฯ

◎ เฮาค่อย ฟั้งกากแก้วหมอไก่ คุมเวี่ยงก่อน
เกิ้น
คองบุฮานฮึ่ดถาม เถิงเถ้า
ควนที่ เฮี่ยงคึ่ดั้นเดินเถิง ท้าวฮุ่ง เฮาพุ้น
ค้ายสิ่งเหง้ายินพ้อม พ่ำเซิน ฯ

◎ แต่นั้น โยเซสเที้ยนคึดฮุ่ง เถิงเจื่อง
ฮมฮม เต็มเดินขวางคั่งคน ทุกด้าน
ปุนเบื้องไห้อาวพวง พลสว่าย
เฮวฮึ่บ ผ้ายแผ่นด้านเถิงท้าว ดูกจอม ฯ

◎ เชื่อเยี่ยะ ซ้ำกล่าวซ้อปะกันเกิด กวนเฮา
แกวก็ ฮอมพายมามากฐู ซึ่งบ้าน
ไคจัก บันเทาแท้ทวนถุง สะสว่าง
ไห้ท่าน คึ่ดอ่อนอั้วแพงด้าน เมื่อแคนแต่เนอ ฯ

◎ ผิบ่อ มาท่อนท้าวเปนช่าง เสี่ยสินคอบแล้ว
รื้อจัก ยอเมนฮุบฮาบฐู เซี่ยงด้าน
ทังว่า ซื่นแซงเบื้องแองกา เพาะฮุ่ง หลานดาย
อันจัก ต้านตอบซ้อเซินเจ้า บ่อกว่าเชื่อ ฯ

◎ แต่นั้น พุ่ง ๆ เมี้ยนปะดับหาบ เฮียงถัน
ยอมื้อ ทูนเหนื่อหัวค่อยคง คองซ้อย
เถยถาผู้ผดควน ภูวนาถ
คึ่ดท่าน เจ้าติ้วส้อยทวงฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

◎ แต่นั้น ซิ้นขี่ม้าผายผาด ไปเบื้อง
ฮวาน ๆ สูรย์ส่องพะโยม ยังเช้า
คนิงเมื่องซั้นเซี่ยงหลัง เหลี่ยวผ่อ
แม้งนึ่ง เข้าบ่ำไม้เมืองอ่อน พูเมิน ฯ

๏ ดิ่แก่ สานบั่งส้อยซ้องซ่อ แคมพู พุ้นเยอ
เดินดงดันไผ่พาง ฮิมห้วย
เดงเห็น ชะดอนพ้อมฮังฮวน เฮืองดอก
วันวิ่งส้วยสูนไม้ เมื่อแลง ฯ

๏ ดิ่แก่ นกฮอกฮ้องชมค่ พิ่งคนา
กอยแฮงนับอ่านคาว หลายมื้อ
เซียวทางเท้าผาหลวง ห้วยคาด
แม้งนิ่ง เถิงที่กว้านออระทึ ฮ่มเพิ่ยง ฯ

๏ ซวาด ๆ น้ำไหลแว่ง คุบคอน
สองนายเฮียงจอดเกย ถงม้า
คอน ๆ คุ้มใจจง ภูวนาถ เฮวพุ้น
ค้ายไพ่พ้าชมพ้อม พ่ากัน ก็แด้ว ฯ

๏ เมื่อนั้น พระบาทเบื้องท้าวฮุ่ง เจืองหาน
ปะสงไสสันลูกเม็ง มัวต้าน
ดิ่แก่ พระพายพานผ้ำแฝงพู ทะล่วน พุ้นเยอ
ปะดับเลียบถ้านเลียนพ้อม พ่องไหล ฯ

๏ พอเมื่อ ฮว่าน ๆ ฟ้าฮ้องฮ่ำ ฮวายเสียง
ทุกไทชมชื่นระดู เดือนตั้ง
ดิ่แก่ ดมเผลียงไม้ใบบิ่ว เบื้องฮ่วง
พะโยมเมฆกั้งตาวันไว้ เมื่อหนาว ฯ

๏ ผ่อเห็น ไฟล่วงแผ้วเผาบ้ำ ปงวอน พุ้นเยอ
สาว ๆ เสียงคีรีเฮ่งแฮง ฮันก้อง
ออระชอน ช้ายเดือนดน ดับถ่าย
ตาเวาฮ่ำฮ้องไททั่วง เฮียกขวัน ฯ

๏ เส็งผ่ายฟ้าเส้าฮูบ ราหู
วายันโยงเบิกตาน ดิ่นบ้าน
ชะบุเนื้อบาเจือง จงพี่
พอเมื่อ สุรย์ล่วงล้านลงถ้ำ เลิ่ยมเซา ฯ

๏ เจ้ายิ่คุ้มวอนมาก มัวกะสัน
ยินเหงาทวนทอดตน เตงผ้า
เบ่าว่า บุญกันแก้วกัมจิง จักคลาด สันนี้
วิบาก ตั้งแต่ฟ้าเวรไร้ ส่งสนอง ฯ

๏ ท้าวฮุ่งฮ้อนรัตตะนาสน์ นงวอน
ชะบองบาแจ่มเจือง จงซู้
เมินเหน ฮอน ๆ เหลือมวิคาง คุบคู่
คำฮุ่งผู้ แพงถ้าน พิ่ตน ฯ

๏ ปานนี้ ชะพู่เนื้อนงถ่าว กุหลับ ไป่เต
ไผจัก ผายบันเทาแห่งทวง เฮิ่ยมฮ้อน ได้ซาม
ดูดั่ง สันเทเฮ้าฮมบา เบื้องแปบ
มะโนนาถซ้อนจงซู้ ใช่ปะมาน ฯ

๏ เยือนแนบนิ้วเนาเน่ง นิทธา
ดิ่แก่ ดมเชยพัดยอดคาน กวนก้อง
ถอนว่า ไสยาเทียนทนแต คอมพี่ กูพุ้น
มื้อลูบซ้องชมไว้ พ่างหมอน ฯ

๏ แต่นั้น แวนถ่อยฮ้อนพันที่ อัสจรรย์
บาคานนอนเสือเพิ่ยง พอยค้ำ
ผั้นว่า ไกวกงเยืองยอยิง ผาแอ่น
ปีนบ้ายป้ำเดิมด้าน ล่วงพัง ฯ

๏ ฝั้นว่า ขึ้นแท่นแก้วหอราช มุ่นเทียน
กางระกั้งม่านลาย เดียนผ้า
ฝั้นว่า มือถุยไส้เวียนเวียง เจ็ดฮอบ
เห็นดั่ง ดาวหยาดฟ้าคืนเข้า เฮือทวง ฯ

๏ ฝั้นว่า เบื้องขอบชั้นจตุโลก เปนเมือง
เทพา ทั้งพรหมสวางส่งพร อันแก้ว
ฝั้นว่า ดาวเฮืองแจ้งจักกะวาล แวนปะเด็ด
ชุกตื่นแล้วทวงค้าม เยือกกั้ว ฯ

๏ ผู่ก่งท้าวทงเลิก นาคอง
ผายแคงบัวออกมา เกยแก้ว
ระบองเนื้อนัวระส์ เส้ดียวคาด
เมี้ยนสว่ายหน้าส่งแล้ว ดวดจา ฯ

๏ คืนนี้ค้าไส้ยาสน์ ยามฝั้น
ฮอยว่า เทพาเพงเพื่อบุญ คี้ฮ้าย
อัสจรรย์แท้เหนกน การหลาก
ท้าวบอกแจ้งขาอ้าย คว่างพาย ฯ

๏ เชาก็ นบนาถแล้วขานพากย์ ภูธร
จาคำงามค่อยถวาย สนองเจ้า
อันนี้เปนดั่ง บิดรไท้สุขน ธิราช วันนั้น
ให้ลูก เข้าต่อช้างชนฮาบ สงคาม ฯ

๏ พ่อท่าน ฝั้นปาดไส้ถุยออก เวียนเวียง
โจรฮังเฮวฮึบขาม ซอซ้อง
บุญมาเกื้อหลายเชียง ชมอ่อน จิงแล้ว
อันว่า ปึ้นป่ายต้องเติมด้าน ล่วงพัง ดั่งนั้น ฯ

๏ เจ้าจัก ได้ท่อนท้าวมหาลาภ ซู่เมือง
พายหลังผางบ่อจา จงล้าง
อันว่า ดาวเฮืองเข้าอุทัย ทวงเฮือ
เจ้าจัก ได้ตั๋วช้างสานต้น เพื่อนพล ฯ

๏ ยสยิ่งเท้าฟ้าเพื่อ ชุมพู
ฮอยที่ เทพาคูนแผ่ผล ผายกว้าง
เมื่อนั้น ระบุเนื้อเรงโฉ ชมชื่น
แม่แต่งห้างพลีแล้ว ซู่ปะการ ฯ

๏ ฮื่น ๆ เทียนฝูงพวก มุนนาย
ตาไหแคฮื่มพาน เพงน้ำ
ต่ำ ๆ ท้าวทวายปาน เบื้องแกว่ง
พ่อพากเมี้ยนเมื่อค้ำ ซ่อยระวังลูกเนอ ฯ

๏ บัดนี้ ลูกหยู่ไฮ้หนแห่ง นาคอง พ่อเอย
เงินคำยังย่อมไป เปนเข้า
ดอนว่า พองความต้านโสมงาม ง้อมม่วน
บ้ำขาดเก้าสินส้อย ซวาดแฮง ฯ

๏ พ่อบ่อ ก็ดซ่อยฮู้ฮอยส่วน แควนตายแลซาม
รือจัก เอาแพงสี่สู่เฮือน เฮียงหน้า
เจียมแต่ จอมวายไว้ตูพอย พ้อมเพื่อน
นับว่า เลี้ยงก่ำพ้าทังไฮ้ ไบ่ขวาง ฯ

๏ เดือน ๆ น้ำเพงแพ่ง ไหงาม
วางปานปุนบู่ฮาว กินพ้อม ฯ
ฝูงคัวย้ายซามลาย เดียนแจก
ระพาดพ้อมฝูงเหง้า แต่งตอม ฯ

๏ อ้อระแนกเนื้อมือแม่ หยุบวาง
ฮอมความเถิงเผ่าผี ฝูงค้ำ
บัดนี้ บุญบางเบื้องเฮือนคอง ลางยาก
สูหยู่ฟ้าคูนค้ำ ซ่อยระวัง แด่เนอ ๆ

๏ เจ้าฮุ่งท้าวผั้นหลาก หลายประการ
ใส่ยายังเยื่อกกัว กอยย้าน
ถามเถิงพ้อมพลหาน อ้ายคว่าง
เขาว่าเคื่องจัก ม้างท่านได้คำล้าน มอบเมือง ว่าอันๆ

๏ เหมื่อนดั่ง ฝูงต่างท้าวทวนเฮียก ลำจุการ
ดูก็ ปุนเบื๋องแปงเคื่องงาม พลื่เข้า
วานทัง เทพาพุ้นแสนสวาง เสื้อบ่า มากิน
คุ้ม ยื่เจ้าเฮือนไฮ้ ลูกจอม แด่เนอ ๆ

๏ เมี้ยนหย่าแล้วน้ำหล่อ วางสลา
ลุงอาวตอมคู่คน แควนหน้า
โยธาเที้ยนทุกแถว ถอยพาก
ค้ายส่ำข้าเทแล้ว เลิกสถาน ๆ

๏ เมื่อนั้น อ้ายคว่างต้านท้าวปาก ปุนเสี่ยง
ขอว่า สมภารเพิ่งตั้งใจ ดูข้า
เลงเหน สะเบยเบื้องหัวเชี่ยง ชั้นท่ง พุ้นเยอ
ดูดั้ง ขุนขี่ม้าพลพ้อม พ่าหลาย ๆ

๏ ผู่ก่งท้าวใช้ลอบ ลักถาม
มันก็ ผายเชิงเลยล่วงไป ปุนต้าน
เขาว่า สมคามเกี้ยวเงินยาง ยุคะราช เฮวพุ้น
เบื้องท่านเจ้าเมืองล้าน ล่วงทัน ๆ

๏ แต่นั้น ขึ้นค่อยท้าวนบนาถ เร็งญา
ในโฮงนันกล่าวหาน หุมสู้
คือว่า ปาถนาได้โดยใจ จงไผ่ แท้แล้ว
บัดนี้ เจ้าหยู่บ้านชมซู้ ย่อมแควน ๆ

๏ แม้งนึ่ง ไยไย่ม้าพับจอด จำเวียง
วางของปงหาบมวน เมือกว้าน
เขาก็ เฮียงคนใช้หานาย น่าฮื่บ
ลุงท่านเจ้าเมืองล้าน เฮ่งคดี ๆ

๏ เมี้ยนถีบถ้อยเถิงอ่อน แองคอน
มันก็เฮวความ ทูนบาลื่ลูกจอม ใจห้าว
บัดนี้ บรพารพุ้นพายลุง แมนยาด
เจ้าหมื่นม้าวใช้ด่วน โดยชะกัน ๆ

๏ ชะพ่มพ้อมอามาตย์ มามวน
เหงพันทังคว่างพาย พลพ้อง
มิ่งเยี่ยะ ไปทวนให้มาโฮง เฮวด่วน จิงเถิ้น
มันก็ ดุกพากห้องเถิงกว้าน กล่าวกอน ๆ

๏ ทะล่วนล้ำพวงสว่าย ตาของ
แองคอนอวนแซกนำ นายท้าว
แปงคองเมี้ยนมวนปุน ปูลาด
ปะดับหอกง้าวงามห้าง แห่แหน ๆ

๏ ชะพาดพ้อมเถิงที่ เดินขวาง
ดากัน ปงเงินคำค่าแสน สมแก้ว
นายพวงเท้วทันกาง เมี้ยนนั่ง
นบบาทไท้ทูนแล้ว คู่คน ๆ

◎ ยั่ง ๆ ตั้งถวายเครื่อง บันนาการ
ยน ๆ ยอแพรื่นแจกกอง ทังผ้า
นับท่อ พี่ทูรแก้วหัวตาย ฮ้อยลูก
ท้าวซิ่ม เจ้าลุ่มฟ้าปุนเต้า แต่เบา ฯ

◎ แหวนผูกแล้วล้วนค่ำ ควนเมือง
ถวงเถาวัลคาดคำ เคียนหมั้น
เฮือง ๆ เหลื้อมคือแสง สุริเยส
ประดับซู่ชั้นเลียนแล้ว กล่าวกอน ฯ

◎ มันจิ่ง ทูนเกสไหว้พระบาท บังคม
ภูธรทงชอบหัว หุมต้าน
สองนายพ้อมปะนมมือ ทูนท่าน
ดุงซิ่ม เจ้าแผ่นด้านถามข่าว นัดดา

◎ ผู่ผ่านท้าวทวนฮึบ ฮับขาน
วันมาดุงออกเฮา ฮมฮ้อน ฮู้ฮื้อ
ยังเบ่า มีคำไช้การใด ไพยพยาธิ์ เถิงนั้น
เท่าว่า เสิกทุ่มข้อนเชียงด้าน ล่วงมัว ฯ

◎ ขาก็ ไช้พากย์ไท้ทูนบาท บาลี
ท่อว่า กัววายเสียไพ่เมือง มวนข้อย
สิ่งยี้เกี้ยวเงินยาง ยุคราช
ดุงท่าน เจ้าติ่วส้อยเชินช้า พ่ากอง

◎ นับท่อ ค้าตาบค้านคุงเยี่ยม พอแพ
ยังเล่า นองมุนมาตั้งซาย ไหลซ้อน
แองกาพ้อมกวานแก อ้ายก่ำ
ฝูงนั้น พลพวกพ้อมพันช้าง ซู่เมือง ฯ

◎ ชื่อจัก นับฮ่ำไห้ถ้วนหมู่ เหมือนหนานักแล้ว
บัดนี้ การแคนเคืองคั่งดุง เสมอก้าง
เท่าว่า จงใจถ้าบาไท ทวนฮาบ เขาตาย
เชื้อเยี่ยะ มวนมอบซ้านครกว้าง ช่างหลาน ฯ

◎ ดุงพ่ำ หอมลาภล้นยังยิ่ง ทุกพยา
แกวก็ ชมผานคิดไค่ชู ซิ่งอั้ว
โสมพาวเพี้ยงพรหมะตา ไตโลก
เทิงว่า เสิกบ่อมั้วเมืองถ้าน เพื่องาม ฯ

◎ ดุงว่า ไว้แห่งท้าวมนุสโลก ยูปุน
พอที่ ทวนสมคามไค่ใจ จงไห้
บัดนี้ อาฮมฮ้อนฮุนแฮง หิวโหดนักแล้ว
ไทซ่ำ ไต้ลุ่มฟ้าทั้งโลก ฮื้อหลาน ฯ

◎ คันว่า ปดโทสแล้วสะสว่าง เสวยฮมเมื่อใด
เฮาจัก เวนบรพารพวกพล ทังอั้ว
บัดนี้ โยธาซ้ำเชินพล พักเพิ่ง พี้ตาย
ดุงท่าน ให้ต้มฮั้วฮิงต้าย เชื่อนแซง ฯ

◎ ท่อว่าคิดฮู่ง ผู่แห่งเหง้าดูเคิ่ง สองตาออกแล้ว
เขาก็ มวนแพนแดงดาดเวี้ยง วังล้อม
ไหไหล้นนาหลวง เหลื้อท่ง
โสมฮาบอั้วคึ่งค้อม อ่อนอาม ฯ

◎ คิดก่งท้าวผู่เผ่า พงส์กะกุล
มีฮ่างว่าจัก ยอสมคามฮาบเฮา เปนข้อย ฮื้อท่าน
เหมือนบ่อ ปุนใจพ้องพายดุง ดะพี้ เสียฮือ
อั้วค่ำ เจ้าติ่วส้อยชมต้าน ค่ำวัน ฯ